

ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

NỘI SAN LỬA MẾN THÁNG 04-2021

Xin gửi về địa chỉ

noisanluamen@gmail.com

Thư từ, bài vở: Gửi về BBT
trước ngày 10 mỗi tháng

Tin tức: Gửi về BBT
trước ngày 15 mỗi tháng

**** Điện thoại liên lạc gửi bài vở**

Anh Chiến: 0913.868691

**** Điện thoại liên lạc mua báo:**

Chị Thủy: 0933.577870

Mục Lục

Đề tài	Trang
❖ Mục lục	01
❖ Đơn sơ tha thiết với Đức Mẹ	02
❖ Suy niệm Lời Chúa	05
❖ Bồi dưỡng đức tin	13
❖ Việc ảnh Lòng Chúa Thương Xót	19
❖ Đức Kitô Phục sinh vinh thắng	21
❖ Hội thảo dấu ấn Đức tin...	22
❖ Bí quyết hạnh phúc	25
❖ Những chứng cứ Chúa Giêsu PS	27
❖ Chuyển đồ mùa Xuân	34
❖ Thư Tri Ân	42
❖ Trang Thanh niên	45
❖ Trang Thiếu nhi	49
❖ Trang sức khỏe gia đình	52
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG khắp nơi	55
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG TGP SG	58
❖ Trang ân nhân, bác ái	70
❖ Hiệp ý cầu nguyện	71

TÀI LIỆU HỌC TẬP CỦA GDPTTTCG VN

Lưu hành nội bộ

ĐƠN SƠ THA THIẾT VỚI ĐỨC MẸ

ĐGM GB. Bùi Tuần

1. Trước khi tắt thở, Chúa Giêsu hấp hối trên Thánh giá, khi thấy thân mẫu và người môn đệ Ngài thương yêu đang đứng bên cạnh, Người đã nói với thân mẫu: *“Thưa Bà, đây là con Bà.”* Rồi Người nói với môn đệ: *“Đây là mẹ của con.”* Kể từ đó, người môn đệ rước Đức Mẹ về nhà mình. (Ga 19,26-27)

2. Một cách riêng tư, Chúa Giêsu cũng đã trối Đức Mẹ cho tôi, và trao tôi cho Đức Mẹ.

Từ đó, tôi sống với Đức Mẹ một cách tha thiết đơn sơ. Đơn sơ tha thiết là thái độ của tôi đối với Đức Mẹ, và cũng là thái độ của Đức Mẹ đối với tôi.

3. *Đơn sơ tha thiết của tôi* là tôi luôn nhận mình là kẻ yếu đuối, tội lỗi, rất cần đến Đức Mẹ để đón nhận ơn Chúa cứu độ.

4. Thực sự là như vậy. Giữa đám đông những người tội lỗi, tôi thấy mình được Chúa xót thương, nhờ Đức Mẹ cầu bầu chở che, nâng đỡ.

Từ đó, tôi hiểu, sống đơn sơ tha thiết với Đức Mẹ chủ yếu là hãy biết đón nhận tình thương của Mẹ.

5. Nghĩa là đừng quá lo lắng mình phải làm gì cho Mẹ, mà hãy quan tâm đón nhận những gì Mẹ dành cho tôi.

6. Riêng tôi, biết đón nhận nơi Mẹ được thực hiện bằng nhiều cách.

Có lúc là giơ tay ra về phía Mẹ.

Có lúc là nắm lấy tay Mẹ.

Có lúc là ôm chặt lấy Mẹ.

7. Vì rất yếu đuối, nên tôi thường *ôm chặt lấy Mẹ*.

Khi tôi ôm chặt lấy Mẹ, tôi đã đón nhận được rất nhiều điều có sức giúp tôi thoát khỏi những gian nan phần hồn phần xác.

8. Trong tâm tình đơn sơ tha thiết, Đức Mẹ hay dạy tôi về sám hối. Để dạy tôi về sám hối, có lúc chính Đức Mẹ cùng sám hối với tôi.

9. Trong sám hối, Mẹ hay dạy tôi hãy nhìn vào máu Chúa Giêsu và nước mắt của Mẹ. Lúc đó, tôi cảm nhận thấy rất rõ *sám hối là việc hết sức cần thiết, để cứu tình hình hiện nay*.

10. Sẽ là một lựa chọn sai đầy nguy hiểm, nếu lúc này chúng ta tránh né sám hối, và thay vào đó là những việc đạo đức khác, không hợp với thánh ý Chúa.

11. Tôi có cảm tưởng là nhiều đồng bào Việt Nam thuộc nhiều tín ngưỡng cũng đang ý thức điều đó. *Sám hối đang trở thành dấu ấn của ơn cứu độ.*

12. Hiện giờ, thời sự cho thấy những gian nan phần xác phần hồn đang càng ngày càng thêm phức tạp, càng thêm nguy hiểm, càng thêm bất ngờ.

13. Trong một tình hình bất ổn như vậy, Chúa giàu lòng thương xót đang kêu gọi các con cái Chúa hãy chạy lại với Đức Mẹ.

14. Sống đơn sơ tha thiết với Đức Mẹ đối với tôi, chủ yếu là nhờ Mẹ *mà sửa mình, mà trở về với Chúa*, mọi ngày, mỗi giờ, mỗi phút.

15. Thực vậy, Mẹ luôn dạy tôi sống vâng phục Thánh ý Chúa, tuân giữ những gì mình đã tuyên hứa với Chúa trước mặt Hội Thánh.

16. Có Đức Mẹ ở bên mình trong bầu khí đơn sơ tha thiết, đó là hạnh phúc cao quý, tôi phải bảo vệ bằng cầu nguyện và tỉnh thức.

17. Nếu chẳng may có lúc hạnh phúc đó bị yếu đi hay bị mất, thì tôi rất cần sám hối xin ơn trở về. Đức Mẹ chẳng bao giờ từ chối ơn đó với đứa con yêu của Mẹ.

18. Có Đức Mẹ ở bên mình, tôi xác tín tôi có thể sinh lợi ích cho nhiều người khác, cho Hội Thánh, cho quê hương Việt Nam yêu dấu của tôi.

19. *Đến muôn đời, tôi cảm tạ Chúa đã cho tôi được là con của Đức Mẹ.*

Long Xuyên, ngày 13.3.2021

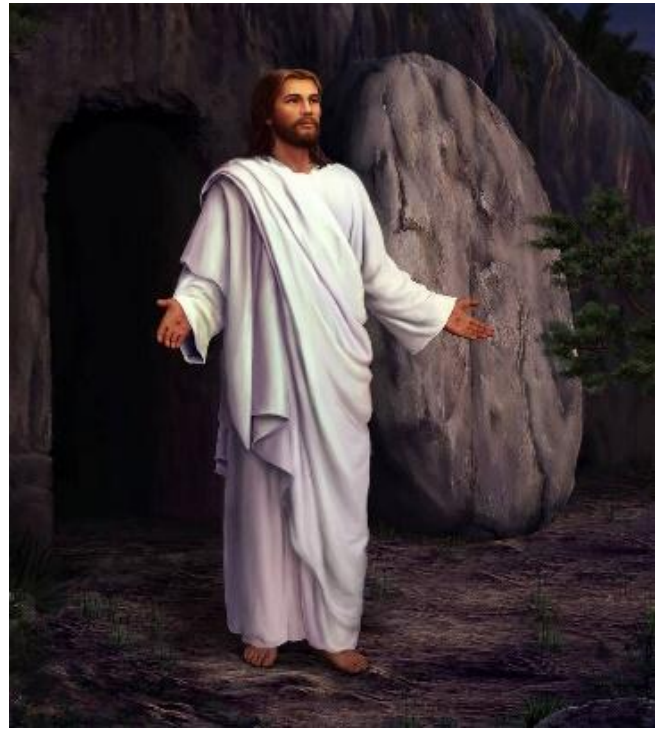
CHÚA NHẬT PHỤC SINH - NĂM B (Cv 10,34a.37-43; Cl 3,1-4; Ga 20,1-9)

Chúa nhật 04.04.2021

HALLELUIA! HALLELUIA!

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Hãy vui lên, hãy nhảy mừng, hãy hát lên, vì Đức Kitô của chúng ta đã phục sinh, Người đã sống lại từ cõi chết. Phụng vụ Hội Thánh mời gọi chúng ta vui mừng vì Đức Kitô đã chiến thắng sự chết. Người đã sống lại và không bao giờ Người chết nữa. Đặc biệt, khi Người sống lại, Người sẽ cho chúng ta sống lại với Người trong ngày sau hết. Từ hôm nay, Giáo hội sẽ cất cao và hân hoan tung hô hai tiếng “Halleluia! Halleluia!”, long trọng vui mừng vì Chúa của chúng ta đã khai hoàn, Chúa của chúng ta đã phục sinh, và Chúa của chúng ta đã chiến thắng tử thần.

Mầu nhiệm Chúa Giêsu phục sinh chính là nền tảng đức tin Kitô giáo. Tuy nhiên, việc kẻ chết sống lại là một điều khó tin. Vậy đâu là những lý do để chứng minh Chúa Giêsu thực sự sống lại từ cõi chết?

- Thứ nhất, lời Kinh Thánh nói rõ, chẳng hạn Thánh Gioan đã khẳng định ‘Theo Kinh Thánh, Đức Giêsu phải trỗi dậy từ cõi chết’ (Ga 20,9). Và Chúa Giêsu, nhiều lần đã nhắc cho các môn đệ biết điều ấy. Lời Chúa thì chân thật và không sai lầm.

- Thứ hai, trình thuật Tin Mừng cho thấy ngôi mộ, nơi chôn cất Chúa Giêsu, nay trống rỗng. Điều đó có thể khẳng định Chúa đã sống

lại và Chúa đã ra khỏi mồ. Thế nhưng, bằng chứng này chưa đủ, vì biết đâu người ta đánh cắp xác Chúa thì sao?

- Thứ ba, Chúa Giêsu nhiều lần hiện ra cách tỏ tường với các môn đệ, cùng ăn uống với các ông, cách riêng ông Tôma đã đụng chạm đến các dấu đinh của Người.

- Thứ bốn, lời chứng của các môn đệ trong việc rao giảng và cái chết của các ông chứng minh cách hùng hồn cho sự phục sinh của Chúa Giêsu. Vì thế, Thánh Phêrô, trong bài đọc thứ nhất, mạnh dạn tuyên bố: 'Còn chúng tôi đây xin làm chứng về mọi việc Người đã làm trong cả vùng dân Do Thái và tại chính Giêrusalem. Họ đã treo Người lên cây gỗ mà giết đi. Ngày thứ ba, Thiên Chúa đã làm cho Người trỗi dậy, và cho Người xuất hiện tỏ tường, không phải trước mặt toàn dân, nhưng trước mặt những chứng nhân Thiên Chúa đã tuyển chọn từ trước, là chúng tôi, những kẻ đã được cùng ăn cùng uống với Người, sau khi Người từ cõi chết sống lại' (Cv 10,39-41). Nếu không diện kiến và trải nghiệm, chẳng ai lại hy sinh mạng sống của mình vì sự vô lý và bất chính như thế.

Việc hy sinh tính mạng của các tông đồ để làm chứng cho sự phục sinh của Chúa Giêsu khởi đi từ tấm lòng yêu mến Chúa một cách bao la. Ngày thứ nhất trong tuần, họ hối hả, vội vã chạy ra mộ Thầy mình để viếng thăm. Họ không quản ngại khó khăn và nguy hiểm, tìm cách đến mồ Chúa cho dù mặt trời còn nhá nhem. Bà Maria Macđala, người đã theo sát Chúa Giêsu đến cùng, và có mặt dưới chân thập giá khi Chúa chịu chết. Bấy nhiêu cũng đủ minh chứng tấm lòng của bà như thế nào đối với Chúa Giêsu. Simon Phêrô, vốn là vị tông đồ trưởng, đã có lần khẳng định lòng yêu mến của ông với Chúa Giêsu cách chân thật 'Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự, Thầy biết rõ con yêu mến Thầy' (Ga 21,17). Còn người môn đệ Chúa Giêsu thương mến thì sao? Ông cũng đứng dưới chân cây thập tự và được Chúa Giêsu trao cho Đức Maria. Cho nên, ông cũng dành nhiều tình thương cho Chúa Giêsu. Chính ông khi vào bên trong ngôi mộ, ông đã thấy mọi sự và ông đã tin.

Chúa Giêsu phục sinh mang lại cho nhân loại một niềm vui khôn tả. Niềm hy vọng phục sinh sẽ giải thoát con người khỏi quyền lực sự chết. Chúa Giêsu chiến thắng sự chết để chúng ta cùng được tái sinh với Người. Hãy cùng nhau cất vang hai tiếng 'Halleluia! Halleluia!'.

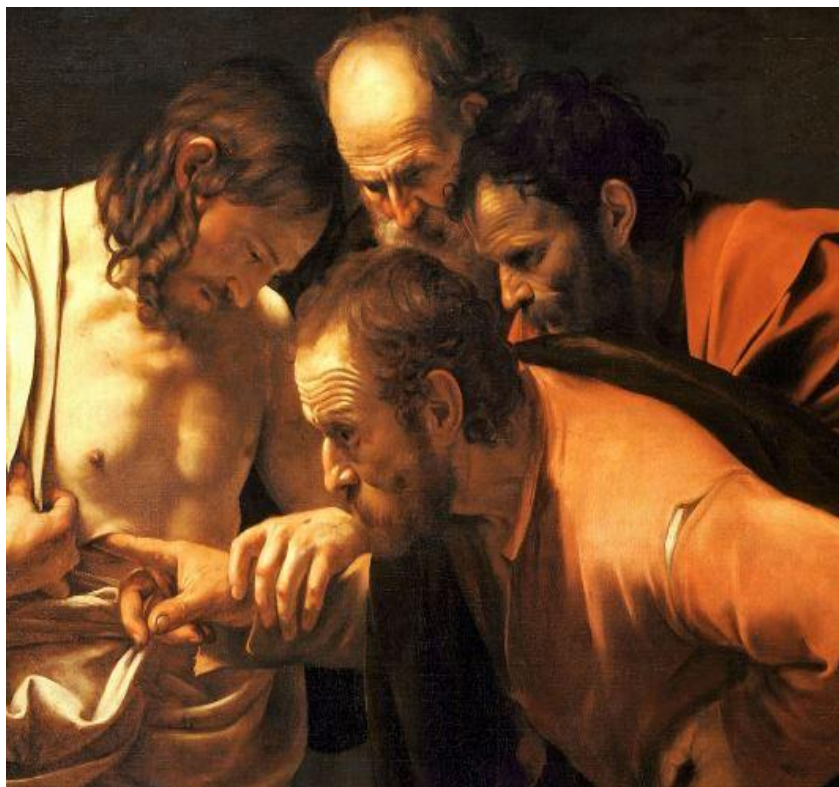

CHÚA NHẬT II PHỤC SINH - NĂM B (Cv 4,32-35; 1Ga 5,1-6; Ga 20,19-31)

Chúa nhật 11.04.2021

HOÀI NGHI?

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Phụng vụ Giáo hội, trong cả ba năm A, B và C, đều chọn đoạn Tin Mừng Ga 20,19-31 nói về sự hoài nghi của Thánh Tôma. Có lẽ Giáo hội chọn đoạn Tin Mừng này vì hai lý do: Thứ nhất, khẳng định việc Chúa Giêsu thực sự đã sống lại qua chứng nhân là các tông đồ; thứ hai muốn cho niềm tin của người tín hữu ngày càng thêm vững chắc vì đã

được chứng nghiệm qua Tôma.

Chúng ta thường hay trách móc sự kém lòng tin hay sự hoài nghi của Thánh Tôma. Tuy nhiên, có thể nói sự hoài nghi ấy giúp chúng ta khiêm tốn hơn. Có lẽ trách cứ Thánh Tôma thì cũng oan cho ông, vì các môn đệ khác cũng hoài nghi thì sao. Đọc Tin Mừng Mt 28,17: “Khi thấy Người, các ông bái lạy, vài môn đệ khác vẫn còn hoài nghi” thì chẳng ai nói gì. Hơn nữa, con người chúng ta bất toàn và giới hạn. Chúng ta giới hạn trong sự hiểu biết. Thế nên, chúng ta thường nghi ngờ. Hoài nghi chúng tỏ giới hạn của con người. Xét về mặt hiểu biết, và kiến thức con người, hoài nghi là

điều không thể tránh được. Nếu ai trong chúng ta hay vào thời các tông đồ cũng thế, nếu cái gì chúng ta cũng biết và tin tưởng thì đôi lúc chúng ta sẽ trở nên kiêu căng, tự phụ. Một cách nào đó, hoài nghi, xét về giới hạn của con người, giúp chúng ta khiêm tốn hơn.

Qua những lần Chúa Giêsu hiện ra với bà Maria Madalenna, hai môn đệ Emmau, và nhóm mười một, tất cả đều có mẫu số chung là chưa nhận ra Chúa Giêsu. Chỉ trừ sau khi Chúa Giêsu mặc khải cách nào đó như gọi tên bà Maria Madalenna, bẻ bánh trước mặt hai môn đệ, làm phép lạ mẻ cá cho các tông đồ thì các ông mới chấp nhận và tin. Vậy, Tôma không nhìn thấy Chúa hiện ra nên ông hoài nghi cũng là chuyện dễ hiểu. Sự hoài nghi của Tôma là điều kiện giúp chúng ta trưởng thành hơn trong đời sống đức tin.

Quả thực, khi Chúa Giêsu hiện ra sau tám ngày, có mặt Thánh Tôma. Chúa Giêsu mời gọi Tôma chạm vào những thương tích của Người thì Tôma đã đồng dạc tuyên xưng: “Lạy Chúa con, lạy Thiên Chúa của con”. Có thể nói, trong Tân ước, đây là lần tuyên xưng đức tin mạnh mẽ nhất. Từ lúc đó, Tôma trở nên tông đồ nhiệt thành trong đức tin của mình. Theo truyền thống, tông đồ Tôma, sau đó đã sang truyền giáo tại Ấn Độ, nơi Tôma được tôn kính như vị thánh tử đạo và sáng lập Giáo hội.

Hoài nghi là hình thức khao khát của con người để tìm kiếm chân lý và Thiên Chúa. Kẻ thù nguy hiểm của đức tin không phải là hoài nghi mà là dốt nát. Chính khi hoài nghi, chúng ta sẽ cố gắng hơn trong việc nghiên cứu, tìm hiểu, học hỏi lời Chúa, đọc sách Thánh, nghe giảng và chia sẻ lời Chúa, cũng như trao đổi những thắc mắc với các vị chủ chăn. Do đó, hoài nghi là dấu hiệu chứng tỏ sự quan tâm sâu xa của chúng ta phải có đối với đức tin. Nhà thần học Paul Tillich đã nói: “Sự hoài nghi chín chắn là sự khẳng định của đức tin. Nó chứng tỏ sự quan tâm rất đặc biệt”. Ngày nay, chúng ta không cần hoài nghi về đức tin của chúng ta nữa vì đã có Tôma là người minh chứng, hy sinh vì đức tin cho chúng ta. ‘Halleluia! Halleluia!’.

CHÚA NHẬT III PHỤC SINH - NĂM B (Cv 3,13-15.17-19; 1Ga 2,1-5a; Lc 24,35-

Chúa nhật 18.04.2021

DẤU CHỨNG

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Trong tất cả những lần hiện ra của Chúa Giêsu phục sinh, Người luôn luôn nói: 'Bình an cho anh em'. Tuy nhiên, lời chúc bình an ấy chưa đủ để soi lòng mở

trí cho các tông đồ nhận biết chính Người đã sống lại. Do vậy, Chúa Giêsu phải chỉ ra các dấu chứng khác để củng cố lòng tin cho các ông. Hiện ra lần này với các tông đồ, Chúa Giêsu chứng minh cho các ông dấu vết chân tay đã bị đóng đinh, con người thể lý của Chúa qua việc ăn uống và Chúa giải thích Kinh Thánh để các ông hiểu hơn về sự phục sinh của Người.

Trong lúc nhóm mười một đang say sưa nghe hai môn đệ từ Emmaus trở về, thuật lại việc họ đã thấy Chúa Giêsu phục sinh hiện ra như thế nào, thì Chúa Giêsu bỗng hiện ra và ở giữa họ. Với lời chúc quen thuộc 'bình an cho anh em', nhưng các tông đồ vẫn sững sờ, ngạc nhiên, thậm chí còn tưởng là ma. Các ông vẫn chưa đủ tin Thầy của mình đã sống lại. Thái độ của các ông còn nghi nan. Phản ứng của họ giống như một lần kia Chúa đi trên mặt biển

đến với họ mà họ cứ ngỡ rằng ma. Trước thái độ kém tin và hoảng sợ của các môn đệ, Chúa Giêsu tìm cách trấn an các ông. Chúa đưa cho các ông xem những vết thương ở chân tay và khuyến khích họ sờ vào, để mong các ông nhận ra Người. Tiếc thay các ông vẫn còn ngờ vực và hoài nghi. Phải chăng nỗi sợ khiến các tông đồ không đủ tỉnh thức để nhận ra Thầy của mình đã phục sinh ?

Sau đó, Chúa Giêsu lại đưa thêm một bằng chứng khác nữa để khẳng định cho các tông đồ biết đích thực Người đã sống lại. Người muốn cùng ăn với các ông. Nếu là hồn ma thì ma không thể ăn uống giống như người thật. Dấu chứng này khiến chúng ta nhớ đến hành trình hai môn đệ Emmaus cũng thế. Khi Chúa Giêsu phục sinh cầm lấy bánh, bẻ ra, dâng lời chúc tụng thì mắt hai môn đệ mở ra và nhận ra Người. Có lẽ lúc này các tông đồ bớt hoài nghi và dần dần tỉnh ngộ. Nhưng Chúa Giêsu phục sinh vẫn chưa toại nguyện vì lòng trí các ông còn bán tín bán nghi.

Cuối cùng, Chúa Giêsu phục sinh khai trí mở lòng cho các tông đồ bằng cách cắt nghĩa và giải thích Kinh Thánh. Đây là một trong những phương pháp mô phạm mà Chúa Giêsu đã từng làm cho các môn đệ. Chúng ta không thể quên được hai môn đệ Emmaus đã nhận ra Chúa Giêsu phục sinh sau khi được Người giải thích Kinh Thánh. Lòng trí của hai môn đệ bừng cháy, khiến họ lên đường quay về Giêrusalem để báo tin cho các tông đồ. Cũng vậy, các tông đồ, sau khi nghe Thầy Giêsu giải thích sách Luật Môsê, các sách Ngôn Sứ cũng như Thánh Vịnh phải được ứng nghiệm những gì Thầy Giêsu khi còn sống đã nói và làm, thì bấy giờ lòng trí các ông mới thấu hiểu ‘Đấng Kitô phải chịu đau khổ, rồi ngày thứ ba từ cõi chết sống lại’ (Lc 24,46).

Chúa Giêsu phục sinh đã củng cố lòng tin cho các môn đệ qua các dấu chứng. Ngày nay, để giới thiệu Chúa Giêsu cho người khác, chúng ta cũng cần có dấu chứng. Người ta sẽ nhận biết Chúa Giêsu không qua lý thuyết, lời nói, nhưng qua gương sống đạo và việc làm tông đồ của chúng ta.

CHÚA NHẬT IV PHỤC SINH - NĂM B (Cv 4,8-12; 1Ga 3,1-2; Ga 10,11-18)

Chúa nhật 25.04.2021

MỤC TỬ NHÂN LÀNH

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Hằng năm, Giáo hội mời gọi chúng ta cử hành lễ Chúa chiên lành vào Chúa nhật thứ IV mùa Phục Sinh. Phụng vụ nhằm tôn vinh Đức Giêsu, vị mục tử nhân lành của toàn thể nhân loại. Chúa Giêsu đích thực là vị mục tử chân chính vì Người biết rõ đàn chiên của mình, chăm sóc tận tình cho chúng, và đặc biệt đã hy sinh mạng sống của mình vì đàn chiên, để cho chiên được sống và sống dồi dào. Đẹp biết bao hình ảnh vị mục tử ôm ấp chiên trong lòng, vác chiên trên vai đưa về đàn. Cao quý thay hình ảnh người mục tử thấm đẫm mùi chiên, sống với chiên, lấy tính mạng để bảo vệ chiên của mình.

Trong Kinh Thánh, hình ảnh người mục tử và đàn chiên rất quen thuộc đối với dân Israel. Phần lớn người dân vùng này sống bằng nghề chăn nuôi. Họ nuôi chiên cừu nhằm đem lại lợi ích kinh tế. Ngày qua ngày, chủ chăn và chiên sống bên nhau tại những đồng cỏ hoang vắng và chuồng trại cô quạnh. Vì lẽ đó, tình bạn giữa chủ chăn và đàn chiên trở nên thân mật. Chẳng mấy chốc, người mục tử biết rõ từng con chiên trong đàn của mình. Trái lại, mỗi con chiên đều nghe được tiếng của chủ mình và phân biệt với tiếng của người khác. Giữa chủ chăn và đàn chiên, theo Kinh Thánh, có một tương quan rất gần gũi và riêng tư.

Chính vì nét đẹp trong tương quan giữa chủ chăn và đàn chiên, nên Chúa Giêsu đã dùng hình ảnh này để mô tả tương quan giữa Người với dân đã được tuyển chọn. Thời Cựu ước, tiên tri Êzêkien đã loan báo cho dân Israel về một người mục tử tốt lành sẽ đến để chăn dắt đàn chiên. Đến thời Tân ước, khi Chúa Giêsu đến, chính Người đã tự xưng mình là mục tử và là mục tử tốt lành “Ta đến để cho chiên được sống và sống dồi dào” (Ga 10,10). Như vậy, mục tử phải biết rõ chiên của mình, trái lại, chiên phải biết nghe tiếng của chủ mình.

Khi biết rõ chiên của mình, người mục tử hơn hẳn những người chăn thuê. Trong khi những người chăn thuê sống nhờ vào đàn chiên thì mục tử lại sống cho chiên và chết vì chiên. Nếu chiên bị mất hay đi lạc, mục tử miệt mài đi tìm, vác trên vai và đưa chúng về. Nếu chiên bị thương hay bệnh tật, mục tử tận tâm băng bó, chăm sóc, và cho chúng nằm nghỉ trong chuồng trại. Nếu chiên ốm yếu, mục tử hết mình chăm nom, bồi dưỡng trong đồng cỏ xanh tươi, màu mỡ. Ngược lại, nếu chiên khỏe mạnh, mục tử ra sức gìn giữ và canh chừng. Đặc biệt, khi chiên bị thú dữ tấn công, mục tử tìm cách chống trả và giải thoát cho chiên, hầu bảo vệ tính mạng an toàn cho chúng. Vì thế, chỉ duy nhất Chúa Giêsu mới xứng đáng là người mục tử nhân lành, chân chính, đứng đầu và chăn dắt Hội Thánh.

Đáp lại lời mời gọi của chủ chăn, chiên cần biết lắng nghe mục tử nói. Hằng ngày, mục tử nói trong Hội Thánh bằng việc rao giảng, cắt nghĩa Kinh Thánh. Lời Chúa trong Kinh Thánh có sức chữa lành nên chiên đau yếu cần được tiếp nhận giá trị Tin Mừng thường xuyên. Sau khi nghe tiếng mục tử, chiên cần bước theo tiếng gọi của chủ. Chiên đi lạc hay nhầm đường cần quay về khi lời Chúa âm vang trong lòng.

Ngày nay, nghe tiếng Chúa và bước theo Người là đòi hỏi cấp bách của thời đại. Nghe tiếng Chúa là tín nhận lời của Người. Khi lời Chúa lưu lại trong tâm hồn, ta mới dễ dàng lên đường bước theo Chúa. Bước theo Chúa là dám xả thân sống lời Chúa cách sẵn sàng và tự nguyện, hy sinh vì công việc tông đồ. Mong sao các anh chị em trong GDPTTTCG luôn lắng nghe và thực hành theo tiếng chủ chăn qua trái tim vụn sạch và tinh tuyền của Chúa Giêsu.

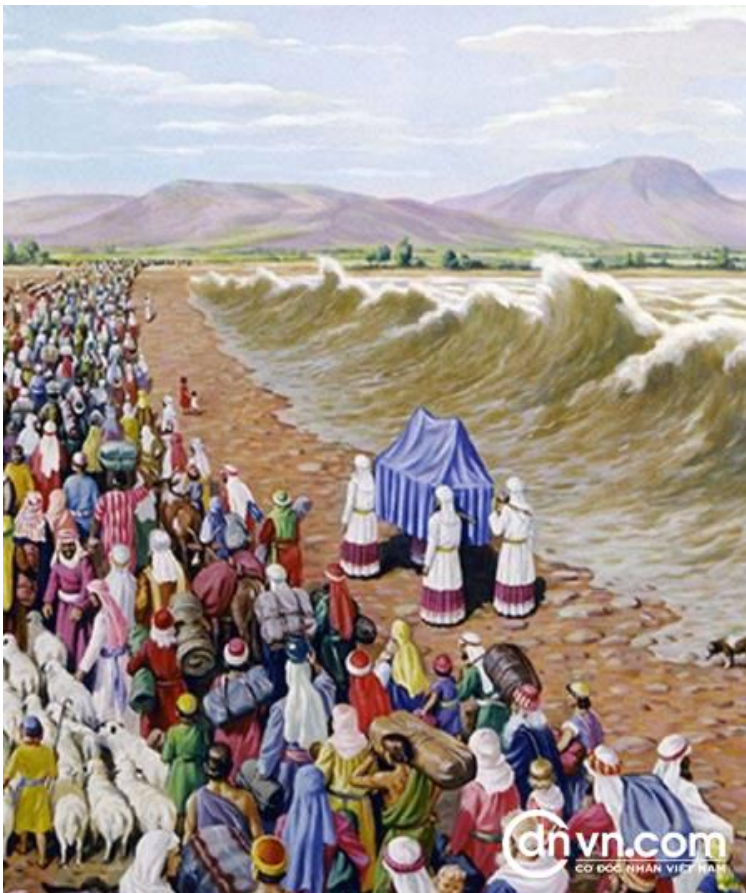

GIA ĐÌNH PHẬT TẠ THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU BỒI DƯỠNG ĐỨC TIN

**Lm. Giuse Nguyễn Hữu An
Giáo phận Phan Thiết**

LỊCH SỬ ƠN CỨU ĐỘ PHẦN I: CỰU ƯỚC CHUẨN BỊ ƠN CỨU ĐỘ

Chương III: QUỐC GIA VÀ VƯƠNG QUỐC ISRAEL

Không có đất đai và xứ sở riêng thì một dân tộc chưa phải là một quốc gia. Đó là trường hợp dân Israel. Khi Môsê qua đời thì họ vẫn còn là dân du mục chưa có lãnh thổ riêng. Đã đến lúc Thiên Chúa thực hiện lời hứa với tổ phụ Abraham: “Ta sẽ ban xứ này (canaan) cho dòng dõi ngươi”.

I. Chinh phục đất hứa (1220 trước Công nguyên)

Thiên Chúa đã đưa dân Israel ra khỏi Ai cập là để dẫn họ về đất hứa, nhưng cuộc thanh luyện lâu dài trong hoang địa là cần thiết để dân Israel biết rằng họ thuộc về một mình Thiên Chúa, biết rằng họ là một dân được thánh hiến cho Thiên Chúa, được Thiên Chúa tuyển chọn giữa các

dân tộc. Cuộc hành trình qua sa mạc tiến về đất hứa của dân Israel là hình ảnh báo trước cuộc hành trình của dân Israel mới là Giáo hội sẽ vượt qua sa mạc cuộc đời để tiến vào đất hứa là thiên đàng.

Giosuê, người kế vị Môsê, do hành động và tên gọi, đã trở thành hình ảnh Đức Kitô cứu tinh. Ông có nhiệm vụ lãnh đạo cuộc chinh phục đất hứa, tức xứ Canaan.

Bước đầu tiên trong cuộc chinh phục là vượt qua sông Giôđan, biên giới phía Đông của xứ Canaan. Tại đây đã xảy ra một sự kiện tương tự như cuộc vượt qua biển đỏ thời Môsê. Khi khám giao ước được đưa đến sông thì nước sông ngừng chảy, để cho toàn thể dân chúng đi qua và bước vào đất hứa. Kể từ đó, manna không còn rơi xuống nữa và dân chúng sống bằng thổ sản địa phương. Cuộc vượt qua sông Giôđan được các giáo phụ coi như hình ảnh phép rửa tội dẫn đưa con người vào đất hứa đích thực. Khi lên bờ phía Tây thuộc lãnh thổ Canaan, lễ vượt qua đã được cử hành và Khám giao ước được đặt vào lều tại Gilgal và ở lại đó khoảng 5 năm.

Tiếp đến là cuộc giáp mặt đầu tiên với dân Canaan xảy ra tại Giêrikhô, gần chỗ vượt sông. Ở đây, một lần nữa, Thiên Chúa đã can thiệp khiến Israel chiếm được thành cách dễ dàng, để dân chúng tin tưởng rằng Người luôn luôn có mặt và chiến đấu cho họ. Theo lệnh Thiên Chúa, Giosuê đã tàn sát tất cả cư dân trong xứ. Làm sao có thể cắt nghĩa sự kiện tàn khốc này?

Có người lý giải rằng, Thiên Chúa có toàn quyền trên tính mạng con người. Người có quyền sinh sát cũng như có toàn quyền

hành động qua các tai nạn, bão lụt, động đất... Có người cho rằng, việc Thiên Chúa ra lệnh tàn sát dân Canaan là để bài trừ tận gốc những quyền rũ sùng bái ngẫu tượng đối với người Israel.

Cuộc chinh phục xứ Canaan nói chung đã thành công. Một vài ổ kháng chiến tuy vẫn còn kéo dài nhiều năm, hay đúng hơn, nhiều thế kỷ, nhưng hầu hết các thành trì Canaan đều được chinh phục trong vòng 50 năm.

Ngoài yếu tố trợ lực của Thiên Chúa, còn 2 sự kiện hoàn toàn tự nhiên đã khiến cho dân Canaan bại trận:

- Một là sự chia rẽ giữa họ: Sách Giosuê nói tới 31 vị vua riêng biệt trong đất nước nhỏ bé này.

- Hai là cũng trong thời gian đó, họ lại bị tấn công từ bờ biển phía Tây do dân Philitinh, những người sống trên các hải đảo gần Hy Lạp.

Hậu quả của việc bị tấn công cả hai mặt không thể nào tránh khỏi. Dân Canaan bị bại, và phần đông những người còn sống sót đã di chuyển về phía Bắc vào vùng đất gọi là Phênikia và đã xây dựng một đế quốc nổi tiếng về hàng hải với hai thành phố thời danh là Tyrô và Xiđon.

Khi chiếm được vùng đất bên kia sông Giordan, Giosuê đã chia cho các chi tộc Ruben, Gát và một nửa Manassê. Sau khi chiếm trọn xứ Canaan, ông tiếp tục phân chia cho các chi tộc khác. Chi tộc Lêvi không được chia lãnh thổ vì họ được tách biệt ra

để phục vụ tế tự và họ sống nhờ các của tế tự. Dù vậy, các chi tộc kia cũng nhường cho họ một số thành.

Biến cố cuối cùng vừa có ý nghĩa lịch sử, vừa có ý nghĩa tôn giáo trong thời kỳ chinh phục đất hứa, là đại hội Sikhem cho Giosuê triệu tập sau khi đã phân chia lãnh thổ cho các chi tộc xong. Người Israel đã có kinh nghiệm về mối nguy cơ ngẫu tượng giáo do việc chung đụng với dân bản xứ Canaan, nên cần có một sự chọn lựa dứt khoát. Giosuê hỏi và toàn dân Israel thề hứa tôn thờ một vị Thiên Chúa duy nhất và tuân phục các giới răn của Người. Đây là một nghi thức rất xúc động nhắc lại lời giao ước.

Sau khi dựng một tảng đá làm chứng cho những lời cam kết của dân, ông Giosuê đã giải tán đại hội và mỗi người trở về phần đất của mình. Dân Israel muốn trung thành với Thiên Chúa là Đấng duy nhất cai trị họ, nhưng họ thường bất trung và phải liên tục trở về với Thiên Chúa bằng sự hoán cải con tim, như suốt lịch sử Israel sẽ chứng minh.

II. Thời kỳ các thủ lĩnh

Thiên Chúa trung thành với lời hứa, Người đã ban cho Israel một lãnh địa làm cơ nghiệp. Thế nhưng 12 chi tộc phải không ngừng chiến đấu để bảo vệ nền độc lập chính trị và tôn giáo. Sau đại hội Sikhem, dân Israel vẫn trung thành với Thiên Chúa suốt đời ông Giosuê và các vị kỳ mục đã chứng kiến các việc lạ lùng Thiên Chúa đã làm cho dân Israel. (Tl 2,7)

Nhưng suốt 2 thế kỷ tiếp theo (1200÷1000 trước CN), dân Israel thường xuyên trà trộn

với các dân tộc nhỏ bé khác và các tôn giáo ngẫu tượng của họ, do đó dân đã quên dần giao ước, quên Thiên Chúa của họ để chạy theo các thần Baal và Astartê (T1 3,7), là cặp thần nam nữ của người Canaan. Vì vậy Thiên Chúa đã phải trừng phạt dân bằng cách để họ bị rơi vào tay kẻ thù chung quanh.

Nhưng một khi dân chúng nhận ra tội lỗi của mình và quay trở về với Thiên Chúa, thì Người cho xuất hiện những vị thủ lĩnh để cứu dân khỏi tay kẻ thù, làm cho dân trung thành với giao ước. Các vị thủ lĩnh này là những nhà lãnh đạo quân sự thiên phú, không nhất thiết là những người thánh thiện. Kinh Thánh đã kể tên 12 vị thủ lĩnh và một số câu chuyện về những chiến công của họ chẳng khác nào những bản anh hùng ca.

Các học giả hiện đại phân biệt 6 khuôn mặt thủ lĩnh lớn: Otniel, Ehud, Baraq (và Đêbôrah), Ghêđêon, Gieptê và Samson, hoạt động của các vị này được kể khá tỉ mỉ. Và 6 thủ lĩnh nhỏ: Shamgar, Tôla, Yair, Ibxan, Eglon và Abdon, những vị này chỉ được nhắc qua.

Các thủ lĩnh lớn là những anh hùng giải phóng. Tuy khác nhau về gốc gác, tính tình và hành động, nhưng tất cả đều có nét chung: Họ đã lãnh nhận một ơn riêng, được chọn cách đặc biệt với sứ mạng giải thoát dân. Tích truyện về họ trước tiên được truyền khẩu, rồi sau đó ghi thành sách: “Sách các nhà giải phóng”.

Các thủ lĩnh nhỏ phát xuất từ một truyền thống khác. Không thấy các thủ lĩnh nhỏ này có hành động giải phóng nào. Người ta chỉ cho biết qua loa về gốc gác của họ, về gia đình và nơi chôn cất họ, cũng như nơi họ đã làm “thẩm phán” trên Israel trong một số năm nhất định.

Danh xưng thủ lĩnh hay “thẩm phán” do động từ shâphat, có nghĩa là sửa trị, gần với cai trị, cầm quyền. Quyền hành của họ không vượt quá một thành hay một khu vực. Đó là một thể chế chính trị giữa chế độ bộ lạc và chế độ quân chủ. Các nhà soạn thảo đầu tiên đã phóng đại quyền hành của các thủ lĩnh này trên toàn Israel. Họ lại đem gắn danh hiệu thẩm phán lên các vị anh hùng trong “Sách các anh hùng giải phóng” và các vị này do đó trở thành

những thẩm phán của Israel. Lấy chỗ nọ đắp chỗ kia, người ta đã đạt được con số 12 thẩm phán, tượng trưng cho tất cả 12 chi tộc Israel.

Ngoài 12 vị thẩm phán đó, Thánh Kinh đã đặc biệt nhấn mạnh đến Samuel, được coi như vị thẩm phán cuối cùng và vĩ đại nhất, đồng thời cũng là một vị ngôn sứ.

Samuel sinh vào khoảng 1060 trước công nguyên, từ một bà mẹ son sẻ tên là Anna: Đây là đứa con cầu tự của bà. Theo lời khẩn, bà đã đem dâng Samuel vào phục vụ bên cạnh khám giao ước, dưới sự bảo trợ của thầy thượng tế Hêli. Nhưng Hêli là một người nhu nhược không dạy được hai đứa con xác láo, đến độ Thiên Chúa đã gặp gỡ Samuel lúc còn là một đứa bé để tiên báo tai họa khủng khiếp sẽ giáng xuống trên Israel.

Trong vòng 20 năm, từ khi Hêli chết, ông đã trở thành nhân vật lãnh đạo quốc gia. Ông thực sự là một thẩm phán đứng ra giải quyết các vụ việc cho đồng bào. Hơn nữa, ông còn là một ngôn sứ truyền đạt Thánh ý Thiên Chúa cho dân và dâng lời cầu nguyện của dân lên Thiên Chúa. Samuel được coi là vị thẩm phán cuối cùng và là vị ngôn sứ thứ nhất trong một truyền thống liên tục những ngôn sứ của các thế hệ tiếp theo. Trước ông và rất xa ông về thời gian, có Abraham và Môsê, cả hai đều là những ngôn sứ nổi tiếng của Thiên Chúa. Nhưng kể từ Samuel trở đi, mỗi thế kỷ đều có các ngôn sứ và Samuel là người đứng hàng đầu trong dòng ngôn sứ ấy.

Tổng kết thời kỳ các thủ lĩnh:

Đây là thời kỳ lập quốc của Israel, nhưng chưa có một chính thể trung ương tập quyền. Thiên Chúa được coi là vua trực tiếp cai trị dân. Mỗi lần dân bất trung với giao ước thì bị phạt, bị các dân lân bang áp bức. Nhưng khi dân hối lỗi, kêu cầu Chúa, thì Chúa sai người đến cứu thoát.

(Còn tiếp)

Bức Ảnh Lòng Thương Xót Chúa

Chúa Nhật II Phục Sinh

Lễ Kính Lòng Thương Xót Chúa

1. Nguồn Gốc:

Sơ Faustina viết trong nhật ký Tình Thương ngày 22 tháng 2 năm 1931: “Vào buổi tối, lúc đang ở trong phòng, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu trong y phục màu trắng. Một tay Người giơ lên trong tư thế ban phép lành, tay kia chạm vào ngực áo. Từ phía dưới trang phục, hơi chếch một bên ngực, phát ra hai luồng sáng lớn, một màu đỏ, và một màu lam nhạt. Trong tình lặng, tôi chăm chú chiêm ngắm Chúa; linh hồn tôi bàng hoàng trong niềm kính sợ, nhưng cũng dạt dào hoan lạc. Sau một lúc, Chúa Giêsu phán bảo tôi, ‘Hãy vẽ một bức hình theo như mẫu con nhìn thấy, với hàng chữ: **Giêsu, con trông cậy Chúa**’. Cha ước mong bức hình này được tôn kính, trước là trong nhà nguyện của các con và (sau đó là) khắp thế giới.”

Hai luồng sáng là nét nổi bật trong bức hình Chúa Kitô. Chính Chúa Giêsu khi được hỏi về ý nghĩa bức ảnh đã giải thích: **“Luồng sáng**

màu xanh nhạt tượng trưng nước làm cho linh hồn nên công chính. Luồng sáng màu đỏ tượng trưng máu là sức sống của các linh hồn... Phúc cho linh hồn nào cư ngụ trong nơi nung nấu của họ” (NK 299).

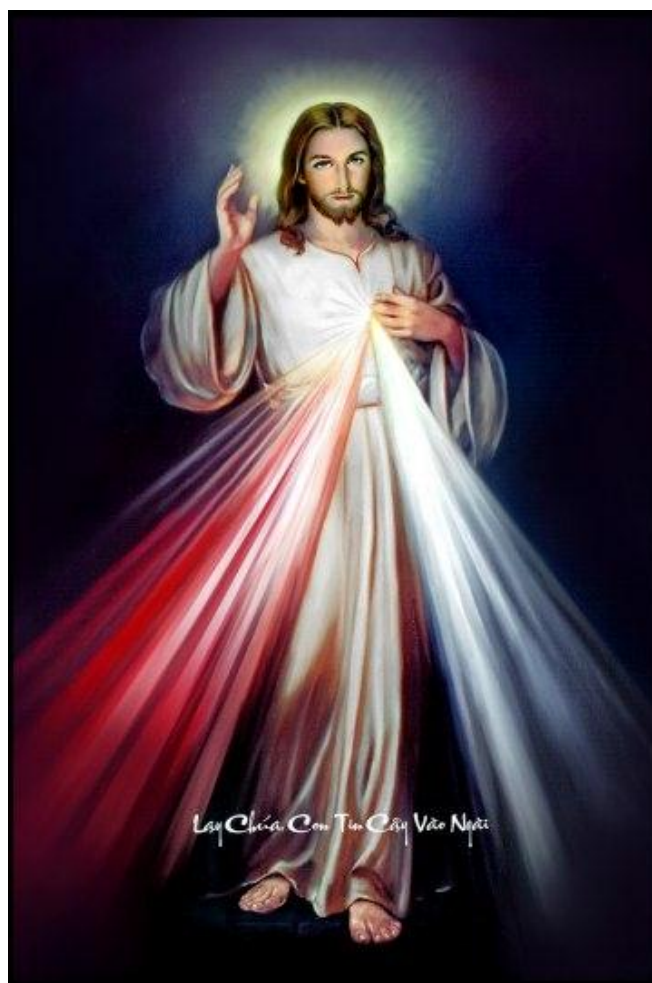
Theo ý Chúa Kitô, bức hình “sẽ một vật nhắc nhở về các yêu sách của lòng thương xót Cha, bởi vì dù mạnh mẽ đến mấy, đức tin cũng chẳng ích gì nếu thiếu việc làm kèm theo” (NK 742).

“Cha ước ao có một lễ kính thờ lòng thương xót của Cha. Cha muốn bức hình này, bức hình được con vẽ bằng một cây cọ, sẽ được làm phép trọng thể vào Chúa nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh; Chúa Nhật đó sẽ là ngày lễ kính Lòng Thương Xót của Cha”. (NK 49)

2. Lời Hứa Ban Ơn Phúc:

“Cha hứa rằng linh hồn nào tôn kính bức hình này sẽ không bị hư mất. Cha cũng hứa cho họ vinh thắng những kẻ thù ngay trên thế gian này, nhất là trong giờ lâm tử. Chính Cha sẽ bảo vệ họ như vinh quang riêng của Cha”. (NK 48)

“Không một linh hồn nào sẽ được công chính hóa trước khi quay về với lòng thương xót Cha trong niềm tín thác, đó là lý do Chúa nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh sẽ là đại lễ kính ‘**Lòng Thương Xót Cha**’. Trong ngày đó, các linh mục nói cho mọi người về lòng thương xót vĩ đại khôn dò của Cha. Cha đang làm cho con trở nên thừa tác viên lòng thương xót của Cha. Con cho cha giải tội biết rằng bức hình phải được trưng bày công khai trong Giáo hội chứ không phải chỉ trong nội vi tu viện. Qua bức hình, Cha sẽ ban nhiều ân sủng cho các linh hồn; vậy để mọi người đến được với bức hình ấy. (NK 570)

ĐỨC KY-TÔ PHỤC SINH VINH THẮNG

Anna Têrêsa Thùy Linh
Xứ đoàn Tân Lập

*Chúc tụng Chúa hỡi đất trời vũ trụ
Vàng thái dương công chính tỏ rạng ngời
Lời Tin Mừng đã chiếu giãi khắp nơi
Xóa tăm tối đêm đông trường băng giá.*

*Khi nhân loại đắm chìm theo bản ngã
Đời nhiều nhưng mãi băng hoại triền miên
Sống buông tuồng muôn tham vọng thấp hèn
Lạc phương hướng, bến quê trời xa thẳm.*

*Chợt bừng khắp khúc khải hoàn vinh thắng
Thấp tin yêu niềm hoan lạc vượt qua
Lòng xót thương lượng tha thứ hải hà
Đã khai mở cõi cao quang thiên phúc.*

*Tổ tông ngục, Người viếng thăm giải thoát
Bởi Chiên Con, hiến tế vẹn tinh tuyền
Bửu huyết Người rửa sạch mọi tội khiên
Nên tinh khiết, thoát ngục tù xiềng xích.*

*Cõi thiên quốc, ơn trường sinh bất diệt
Cho đoàn con hưởng yến tiệc Thánh nhan
Sum vầy bên muôn chư Thánh chư Thần
Dâng cảm tạ, niềm kính tôn chúc tụng.*

*Ngôi Thánh Tử, Thánh Thần và Thánh Phụ
Nguyện sáng danh, vinh hiển khắp đất trời
Trối vang lừng khúc toàn thắng nơi nơi
HAL-LE-LUI-A! HAL-LE-LUI-A!*

ĐỨC KY-TÔ ĐÃ PHỤC SINH VINH THẮNG.

HỘI THẢO DẤU ẤN ĐỨC TIN HÀNH TRÌNH VỀ NGUỒN CỦA NIỀM TIN CÔNG GIÁO VIỆT NAM

Giuse Huỳnh Bá Song

Đêm dần xuống, biển rộng mênh mông sóng vỗ rì rào. Trên bờ cát trắng, bóng một bà mẹ dáng hao gầy bất động với gương mặt hướng về biển xa, đang nhạt nhòa lẫn vào đêm đen. Bà mẹ đang âu lo ngóng chờ thuyền đánh cá của con ra đi từ rạng sớm mà sao giờ đây vẫn chưa thấy trở về - Giờ này con ở đâu? Có biết mẹ đang đau lòng xót dạ mong con trở về lắm không? Bóng tối tiếp tục ngập tràn phủ kín xóm chài, đêm đen bao trùm cả đất trời lẫn biển rộng bao la, không còn phân biệt được đâu là bờ, đâu là bến - làm sao trong chuyến trở về với mẹ, con có thể nhận ra được bến bờ bình an để định hướng hỏi con? - Phải rồi, con cần một đóm lửa thắp lên trong bóng đêm để

con biết rõ chỗ quay về. Nghĩ là làm, bà mẹ quay nhanh đi vào nhà mang ít củi ra bờ biển thắp lên một nhóm lửa. Ánh sáng bùng lên, nhưng trước những cơn gió dữ, ngọn lửa chỉ kịp le lói đã bị xóa nhòa đi - Bóng đêm vẫn mờ mịt - Bà mẹ hối hả tiếp tục vào nhà huơ vôi vàng tất cả những vật dụng trong nhà, ngay cả đến những món đồ thiết yếu nhất của cuộc sống có thể bén được lửa, ném vào đồng than hồng, hy vọng ngọn lửa bùng cháy sáng hơn lên để mong con nhìn thấy.

Thời gian trôi qua, tiếng gió biển vẫn riu rít âm ào, đồng lửa đang tàn dần theo lòng mong đợi của người mẹ mà bóng dáng chiếc thuyền thân thương của người con vẫn mãi chưa thấy trở về - Ánh mắt của người mẹ khổ đau đang căng dần theo từng lọn sóng; bóng tối, đêm đen vẫn nuốt chửng sự mong chờ - có lẽ, con vẫn chưa tìm thấy được ánh lửa nồng ấm, yêu thương

mà mẹ đã dày công thắp lên để dẫn đường cho con trở về với mẹ hở con? - Hay đóm lửa mà mẹ dành cho con vẫn chưa đủ ánh sáng trong đêm bao la mù mịt, chập chùng sóng dữ - Hãy gắng lên chờ mẹ đi con - Và giờ đây, không chỉ là đồng lửa nhỏ nhoi chập chờn, ánh sáng lập lòe theo từng cơn gió lộng - mà chính là ngôi nhà thân thương của mẹ đã bùng cháy rực sáng vút lên trời cao, ánh lửa chói lọi soi tỏ cả đêm đen

- Để soi sáng mở đường cho con trở về, mẹ không tiếc gì với con cả.

Hình ảnh của bà mẹ trong đêm đen, bên bờ biển rộng, khắc khoải dõi mắt chờ con từ nơi vô định của đại dương bao la trở về với vòng tay yêu thương của mẹ, đó chính là hình ảnh của bà mẹ Giáo hội Việt Nam buổi sơ khai, với hiện thân là những vị thừa sai đầu tiên của Hội thừa sai Balê (MEP) đã hiện diện trên mảnh đất Việt Nam thân yêu này, để dọn đường đón mọi người trở về với Chúa.

DẤU ẤN ĐỨC TIN - Cuộc hội thảo với những đề tài thiết thực, đã giúp cộng đoàn có cơ hội tìm hiểu, nắm bắt lịch sử, truyền thống, sinh hoạt của Giáo hội buổi sơ khai, mà qua đó giúp mọi người, mọi thành phần dân Chúa có dịp nhìn lại và đánh giá con đường đi theo Chúa của chính mình: đã đóng góp được gì và đã đi đúng con đường Chúa mong muốn chúng ta đi không?

Hơn 400 năm qua, kể từ khi Tin Mừng hiện diện trên đất nước, dấu chân của những nhà truyền giáo buổi ban đầu đã vượt qua bao nhiêu gian khó, đã đem đến cho một đất nước xa xôi, một cộng đoàn

bản địa có một đời sống tâm linh phong phú và kiên định, một dấu ấn Đức tin tuyệt vời: Hạt giống Tin Mừng ơn cứu độ của Chúa Giêsu Kitô.

Đã rồi cách đây hơn 350 năm, từ sự khởi xướng của cha Đắc Lộ, trước nhu cầu phục vụ cho sự hình thành và phát triển của Giáo hội Việt Nam sơ khai. Hội thừa sai Balê Việt Nam (MEP) đã được khai sinh. Đó là bà mẹ đầu tiên bên bờ biển rộng, trong đêm đen sâu thẳm, với những con người nhiệt tình, can đảm, bác ái, đạo đức; với những công trình cả về ngôn ngữ, văn hóa, tôn giáo... đa dạng, phong phú và hiệu quả; với những trái tim luôn rộng mở, những sự hy sinh vô bờ,

yêu thập giá và sẵn sàng hạnh phúc được tử đạo... đã giúp xây dựng nên nền tảng vững vàng của đời sống đức tin kiên định cho cộng đoàn dân Chúa Giáo hội Việt Nam, trong suốt hành trình đồng hành với Chúa.

Các đề tài đa dạng và công phu của hội thảo giới thiệu về bối cảnh và những chặng đường phát triển của Hội thừa sai Balê tại Việt Nam, những đường hướng và phương pháp truyền giáo của hội trên vùng đất Tây nguyên cũng như những thành quả và công trình của hội về các mặt: Tôn giáo, văn hóa, xã hội... tại Việt Nam, đã thể hiện được tấm lòng ôn cố tri tân, uống nước nhớ nguồn, luôn trân trọng và tôn vinh thành quả của những vị sứ giả đi trước trong công cuộc truyền giáo, rao giảng Tin Mừng, xây dựng Giáo hội trên đất nước Việt Nam thân yêu này.

Cám ơn Ủy ban Văn hóa của HĐGMVN, cụ thể Đức cha trưởng ban và các vị đồng sự tổ chức cuộc hội thảo, đã có một công trình văn hóa tuyệt vời, giúp cộng đoàn dân Chúa có được một cuộc trở về nguồn thú vị và bổ ích cho đời sống Đức tin còn nhiều khó khăn, trăn trở trong đời sống đạo hôm nay.

BÍ QUYẾT HẠNH PHÚC

Giuse Nguyễn Văn Quỳnh

*“Trên hết mọi đức tính, anh em phải có lòng bác ái:
Đó là mối dây liên kết tuyệt hảo”.* (Cl 3,14)

Mới cưới được 6 tháng, vợ chồng Hải đã ly thân. Rất đơn giản, vì Hải lười rửa chén. Chuyện kể rằng: Hoa và Hải vốn là đồng nghiệp trong một cơ quan truyền thông ở Hà Nội. Hải thông minh, đẹp trai, lại có kiểu hơi phớt đời, khiến nhiều cô nghiêng ngả. Hoa

cũng xinh xắn, giỏi giang, và quyết chí “hạ gục” anh chàng này. Tình yêu của họ đơm hoa bằng một đám cưới, với thiên đường riêng là căn hộ tại một khu chung cư cao cấp giữa lòng thủ đô. Trước khi cưới, họ đưa ra nguyên tắc: Cả hai đều phải làm việc và hưởng thụ như nhau. Từ rửa bát, quét nhà đến nấu cơm, giặt giũ, việc gì cũng “băm đôi” rõ ràng. Hoa: 2, 4, 6; còn Hải: 3, 5, 7 ; Chủ nhật đi nhà hàng.

Cuộc sống vẫn diễn ra êm đẹp cho đến khi Hải lười... rửa chén. Thấy vậy, Hoa không nói năng gì, thể hiện bằng hành động “quên luôn”. Đến khi không còn cái bát nào để ăn, Hoa đổ hết bát bẩn vào bao tải, quẳng ra sọt rác. Còn Hải thì... quên về nhà ăn cơm!

Hoa tâm sự: “Ra ngoài, anh ta bảnh bao là thế, nhưng ở nhà thì chúa bề bộn, bẩn thỉu! Đã vậy, lại kiêu ngạo không chịu được”. Còn Hải thì ngán ngẩm nói: “Phụ nữ mà không biết chiều chồng”. Giờ đây, họ đã ly thân, cũng chẳng có ý định tìm điểm chung để nối lại.

Anh chị thân mến!

Nếu muốn hôn nhân hạnh phúc, anh chị hãy áp dụng lời khuyên của Thánh Phaolô: “Trên hết mọi đức tính, anh em phải có lòng bác ái: Đó là mối dây liên kết tuyệt hảo” (Cl 3, 14).

1. Bác ái là bày tỏ tình yêu

Anh chị đừng nói suông mà phải tìm mọi cách để bày tỏ tình yêu dành cho bạn đời. Sự đa dạng là “gia vị” để gắn kết hai người với nhau. Khuyến khích bạn đời phát triển những sở thích riêng. Thỉnh thoảng cùng tham gia trong những hoạt động mà bạn đời yêu thích. Đó là yêu họ theo cách của họ, yêu cả con người của họ.

2. Bác ái là chia sẻ

Trong cuộc sống hôn nhân, anh chị sẽ trải qua biết bao thăng trầm thử thách. Thật dễ chịu biết bao nếu có người ở bên cạnh trong những lúc khó khăn! Khi người bạn đời cần những lời động viên, hãy dành cho họ sự cảm thông và chia sẻ chân thành. Thái độ này sẽ mang lại những điều kỳ diệu bất ngờ; đồng thời, nuôi dưỡng mối quan hệ vợ chồng ngày thêm tốt đẹp.

*“Niềm vui được chia sẻ, niềm vui nhân đôi;
Nỗi buồn được chia sẻ, nỗi buồn còn một nửa”.*

3. Bác ái là cho nhau lời tử tế

Có những cặp vợ chồng từng quát vào mặt nhau hoặc thốt ra những lời chua chát. Những lời lẽ và giọng điệu đó sẽ để lại ấn tượng lâu dài trong lòng nhau. Hãy xoa dịu những vết thương ấy bằng sự ân cần và quan tâm. Đây là liều thuốc duy nhất làm dịu nỗi đau do vô tình gây ra cho nhau. Thật là tội tệ, sau lúc tranh cãi là cảnh “mỗi người mỗi nơi”! Anh chị hãy học cách quý trọng mối quan hệ vợ chồng, để không bao giờ các mâu thuẫn vượt khỏi tầm kiểm soát.

Anh chị thân mến!

Để hoa tình yêu của anh chị mãi thơm hương ngạt ngào, hãy nuôi dưỡng nó bằng lời ngọt ngào yêu thương, chăm sóc nó bằng những cử chỉ âu yếm chân thành, và nâng niu nó bằng những quan tâm ân cần. Đó là bí quyết hạnh phúc trong hôn nhân. Bởi lẽ, *“Ai đi tìm hạnh phúc cho kẻ khác, sẽ gặp được hạnh phúc của mình tràn đầy”.*

Ngạn ngữ cũng có câu: *“Charity begins at home”*, nghĩa là *“Bác ái bắt đầu từ trong gia đình”*. Thật vậy, muốn sống yêu thương với mọi người thì hai vợ chồng phải yêu thương nhau trước, rồi mới lan tỏa tình yêu ấy cho con cái và những người xung quanh. Thánh Phaolô đã dạy: *“Trên hết mọi đức tính, anh em phải có lòng bác ái: Đó là mối dây liên kết tuyệt hảo”* (Cl 3,14).

Chúc anh chị luôn sống yêu thương nhau, để niềm vui và hạnh phúc sẽ ngập tràn trong mái ấm tình yêu của gia đình anh chị, hôm nay và mãi mãi.

Những chứng cứ Chúa Giêsu đã phục sinh

Phaolô Trang Lập Quang
Xứ đoàn Tùng Lâm - Đà Lạt

Mẹ Thuyên mất khi nó mới vừa lên tám. Một thân bơ vơ trên cõi đời nghiệt ngã, nó không biết nương tựa vào ai. Thỉnh thoảng những người hàng xóm cho nó bát cơm thừa, nhưng người ta chỉ giúp “cái ngật chứ chẳng ai giúp được cái nghèo”. Nhiều lúc bụng nó đói cồn cào không chịu nổi, nó chỉ biết ôm mặt khóc nức nở, lâu lâu lại gào lên hai tiếng “Mẹ ơi!”.

Có hôm nó nhịn đói cả ngày nên lần mò vào những hàng ăn trong chợ để lượm những cục xương mà thực khách ném xuống đất. Nó gặm nhấm đến mức không còn có gì gặm nữa mới chịu vứt đi và trông nó chẳng khác gì con chó hoang giữa chợ. Trước tình cảnh ấy, người hàng xóm kể bên đưa nó về với ba nó, đó là một chủ tiệm tạp hóa lớn cách đó chừng bảy cây số.

Vì là “trâu già lại gặm cỏ non” nên ông chiều chuộng người vợ kể hết mực. Khi anh hàng xóm đưa Thuyên đến, ông thực sự phân vân, khó xử, nhưng dù sao vẫn còn một chút tình cha, nhất là khi thấy Thuyên đứng co ro ép sát người vào cánh cửa ra vào, đôi mắt nó trầm buồn, có một chút gì đó như e ngại xen lẫn một chút gì như van xin lòng trắc ẩn của mọi người.

Sắc mặt bà dì ghẻ lạnh như băng, đôi mắt bà chứa đựng một sự khinh bỉ, một sự ghê tởm đối với một sinh vật nào đó. Giọng bà đánh lại:

- Cái thứ gì dơ dáy thối tha quá! Nó mà ở đây tui không chịu nổi đâu.

Rồi bà nói như quát tháo:

- Đi! Đi khỏi đây ngay.

Lòng Thuyên như tan nát, tâm hồn nó thật trống vắng, thật bơ vơ, nó muốn khóc nhưng không khóc nổi.

Thuyên cúi đầu lầm lũi bước đi! Ba nó vội vàng nắm tay nó lại. Sau một hồi thuyết phục, cuối cùng người vợ kể cũng đồng ý nhưng với điều kiện nó phải bồng em và đút cơm cho em mặc dù trong nhà đã có hai người giúp việc.

Ba nó đưa nó vào tắm rửa sạch sẽ rồi mua cho nó một bộ quần áo mới và nó bắt đầu trở thành thằng đầy tớ không công khi tuổi đời mới vừa lên tám.

Chiều Thu hôm ấy mặt trời lấp ló sau rặng phi lao cuối xóm, chuẩn bị tắt nắng để nhường chỗ cho bóng hoàng hôn. Thuyên thư thả bồng em dạo chơi dưới hàng cây phượng vĩ. Một con bé cùng trang lứa với Thuyên có mái tóc đen huyền, óng mượt, xõa chấm ngang vai, lại thêm hai má lúm đồng tiền và đôi mắt bồ câu sáng long lanh đã tô điểm cho khuôn mặt cô bé thêm phần khả ái. Con bé cũng đang bồng em dạo chơi dưới hàng cây phượng vĩ. Hai đứa gặp nhau, con bé hỏi:

- Mà ở đợ cho bác Hân hả?

- Không! Tao ở với ba tao.

Con bé bụm miệng cười khúc khích.

- Ừ! Thì mà ở với ba mà. Còn mà bồng con cho bác Hân là mà ở đợ cho bác Hân. Hiểu chưa?

Bắt đầu từ đó hai đứa trở nên thân thiết với nhau và Thuyên cũng biết con bé tên Hà.

Ca dao có câu: “Mấy đời bánh đúc có xương. Mấy đời dì ghẻ mà thương con chồng”.

Vì thế, vào năm lớp bảy mấy đứa em của nó đã lớn không phải bồng bế nữa. Bà dì ghẻ lại bắt nó đạp xe chở bánh kẹo xuống miền

duyên hải bán dạo một buổi, buổi còn lại mới được cấp sách đến trường.

Đến năm nó vào cấp ba, vài người hay dùng “câu chuyện làm quà” đã gây cho bà một sự lo lắng và cảnh giác, họ cho rằng nếu để Thuyên trong nhà, sau này có phân chia tài sản chắc chắn Thuyên cũng có một phần. Vì thế bà dứt khoát đuổi Thuyên đi với lý do bà đã tự lực cánh sinh được rồi và phớt lờ những lời thuyết phục của ông.

Ngày trở về nhà cũ Hà cũng theo phụ giúp dọn dẹp với Thuyên. Chúng vừa đi vừa nói cười vui vẻ, chẳng mấy chốc Thuyên và Hà đã đứng trước một ngôi nhà xây nho nhỏ đang ẩn mình sau đám phi lao mịt mù.

Ngôi nhà bị bỏ hoang khá lâu, lại thêm có người chết trong ấy nên những người sống ở gần đó thường kể cho nhau nghe những chuyện ma quái kinh dị xoay quanh ngôi nhà này.

Hai cánh cửa của ngôi nhà không có ổ khóa chỉ buộc lại bằng một sợi kẽm nhỏ vào hai cái chốt. Thỉnh thoảng một cơn gió nhẹ cũng làm hai cánh cửa bập bênh càng tăng thêm phần ghê rợn.

Lúc này Hà thật sự sợ hãi, tim cô bé đập thình thịch và cảm giác như có cái gì lạnh lạnh đang chạy trong sống lưng. Cô bé đi sau lưng Thuyên cố thu mình cho thật nhỏ như thể sợ “ai đó” trong nhà nhìn ra thấy nó. Hai hàm răng Hà đánh vào nhau nghe lạch cạch, toàn thân cô bé run lên bần bật, không thể nào kìm hãm lại được.

Thuyên dùng tay tháo sợi kẽm nhỏ ở hai cái chốt, một lớp bụi mờ rơi lả tả khi cánh cửa được mở ra. Hà nắm chặt lưng áo Thuyên cố đưa mắt qua vai Thuyên để nhìn vào trong nhà.

Một khung cảnh mờ mờ ảo ảo thật rùng rợn hiện ra làm Hà suýt nữa hét lên quay lưng bỏ chạy, nhưng thấy Thuyên rất bình tĩnh và cảnh vật cũng quen dần với ánh sáng nên Hà cũng từ từ bớt sợ.

Sau bát hương là một khung hình đã phủ lớp bụi mờ không nhìn rõ mặt. Thuyên và Hà cùng nhau quét dọn và khung hình cũng được lau chùi sạch sẽ. Hà có cảm giác như ánh mắt của người trên bàn thờ luôn giám sát từng cử động của nó làm nó không dám nhìn lên bàn thờ nữa. Thỉnh thoảng cô bé liếc thật nhanh để xem trên bàn thờ có hiện tượng kỳ quái nào xuất hiện không để còn kịp thời bỏ chạy.

Bỗng khung hình trên bàn thờ lay động nhẹ nhàng khiến Hà khiếp đảm bước thụt lùi, miệng thì há hốc, mắt thì mở to kinh hãi nhìn đăm đăm vào khung hình. Bất chợt khung hình ngã xuống làm cho Hà hồn phi phách tán. Cô bé hét lên một tiếng rồi phóng đến ôm chầm lấy Thuyên.

Như bị một cú vật bất ngờ làm Thuyên ngã xuống nhưng Hà vẫn ôm chặt cứng làm anh hết hoảng.

- Chuyện gì vậy? Chuyện gì vậy?

Hà nói như líu lười:

- Khung... khung hình! Khung hình.

Thuyên bước đến kiểm tra thì thấy cái đế gỗ của khung hình trải qua nhiều năm nên đã mục nát, chỉ cần một cơn gió nhẹ cũng đủ làm nó ngã xuống. Lúc này Thuyên cảm thấy mát lạnh nơi vùng bụng nhưng không biết nước ở đâu ra. Khi thấy đũng quần của Hà ướt sũng anh mới hiểu rõ... nguồn nước.

Phải chăng trong tâm trí của những người hàng xóm cũng như Hà luôn cho rằng chết chưa phải là hết mà vẫn còn một linh hồn bất tử? Nhưng không hiểu sao người sống lại sợ những linh hồn đến mức...

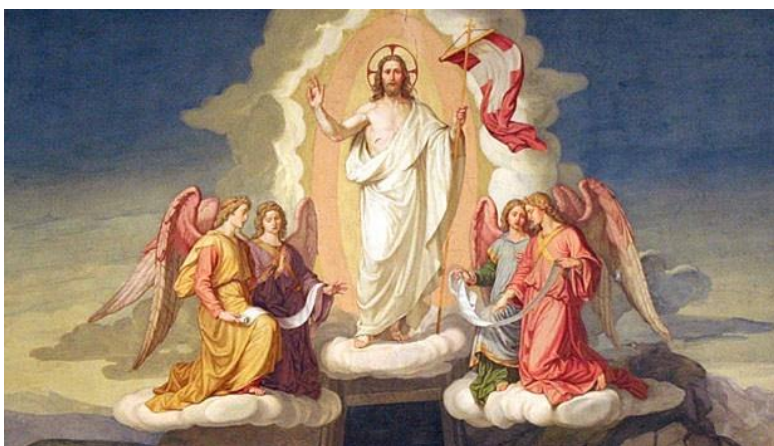
Ẩn sâu trong tiềm thức của mỗi con người luôn tồn tại một thế giới vô hình. Thế giới mà chúa tể càn khôn sẽ thưởng phạt công minh qua những hành vi và thái độ sống của chúng ta lúc còn ở thế gian.

Chuyện về sự hiện hữu của một thế giới siêu nhiên hay chuyện ma quỷ, thánh thần hầu như chỉ có một ít người trực tiếp chứng kiến. Nhưng qua những lời chứng của họ lại là điều phản khoa học khó có ai chấp nhận, nhất là trong thời đại hiện nay, khi nền văn minh trên đà phát triển vượt bậc.

Tuy thế, nơi thăm sâu trong tâm hồn của nhiều người luôn xác tín về sự tồn tại của một thế giới thần linh qua những biến cố trong cuộc sống thường ngày như thoát nạn trong gang tấc... hoặc chứng kiến những hiện tượng lạ lùng mà khoa học không thể giải thích được. Điều này cũng nói lên rằng tuy họ không thấy gió nhưng nhìn cảnh vật xung quanh lay động mới biết là có gió.

Chính vì tin có một thế giới vô hình nên trong kho tàng cổ tích nhân loại luôn có hình bóng những vị thần tiên hay cứu giúp những người ăn ngay ở lành, và trừng phạt những kẻ gian manh độc ác. Không những thế, trong các tôn giáo cũng đều khuyên dạy người ta phải ăn ở chân thật để khi nhắm mắt lìa đời, sẽ được vào miền cực lạc hưởng phúc đời đời đó là Thiên đàng hay Niết bàn...

Dù con người có ăn ở chân thật, luôn đối xử công bằng với nhau nhưng phải có tình yêu, đó là yếu tố cần thiết để mối tương quan giữa người với người mới trở nên tốt đẹp hơn và Công giáo chính là đạo của tình yêu.

Tuy là đạo của tình yêu, nhưng người Công giáo lại làm không ít người phải đắn đo, suy nghĩ đó là chuyện người chết sống lại.

Từ cổ chí kim, chuyện người chết sống lại là chuyện rất khó tin gần như không thể tin nổi. Vì thế, chuyện

Chúa Giêsu đã tắt thở trên cây thập giá mà tên lính còn dùng lưỡi đồng đâm thấu để trái tim Ngài không còn một giọt máu. Đứng trên bình diện y học, thì Chúa Giêsu đã hoàn toàn chết hẳn. Thế nhưng, sau ba ngày Ngài đã phục sinh.

Và đức tin của người Công giáo lại dựa trên nền tảng Chúa Giêsu từ cõi chết sống lại. Nếu Chúa Giêsu không phục sinh thì Tin Mừng không còn là Tin Mừng và đức tin của người Công giáo trở nên vô nghĩa. Thánh Phaolô đã nói: *“Nếu Chúa Giêsu Kitô không sống lại, tất nhiên lời tôi rao giảng cũng uổng công và đức tin của chúng ta cũng hóa ra vô ích”*.

Tại sao người Công giáo lại tin vào những điều trái với quy luật nhân sinh và phản khoa học? Phải chăng đó là niềm tin của những kẻ điên rồ? Nhưng khi lật lại từng trang Tin Mừng của các Thánh, ta thấy nhiều chứng cứ hùng hồn không ai có thể phủ nhận chuyện Chúa Giêsu Kitô đã phục sinh.

Trong số những chứng cứ ấy tiêu biểu là ngôi mộ trống: *“Ông Phêrô vào thẳng trong mộ, thấy những mảnh vải để ở đó và khăn che đầu Đức Giêsu. Khăn này không để lẫn với các băng vải, nhưng cuốn lại, xếp riêng ra một nơi”* (Ga 20,6-7).

Xét về tâm lý của những kẻ trộm, họ luôn vội vàng gấp rút để tẩu tán những gì đang đánh cắp chứ không ai bình thản tháo gỡ những băng vải quấn trên xác chết rồi cuốn lại gọn gàng đầu vào đó, trong khi lính canh mờ lại rất gắt gao theo yêu cầu của người Pharisêu: “Thưa

ngài, chúng tôi nhớ tên bịp bợm ấy khi còn sống có nói *“Sau ba ngày Ta sẽ trỗi dậy”*. Vậy xin quan lớn truyền canh mộ kỹ càng cho đến ngày thứ ba, kéo môn đệ hẳn đến lấy trộm hẳn đi rồi phao với dân là hẳn đã từ cõi chết trỗi dậy” (Mt 27,63-64).

Một chứng cứ khác cũng phải kể đến là khi Chúa Giêsu đã chịu nạn chịu chết thì mọi chuyện xem như đã chấm hết. Các Thánh tông đồ đều hoang mang thất vọng, nhưng sau đó lại mạnh dạn rao giảng Chúa Giêsu Kitô đã phục sinh, sẵn sàng chấp nhận cái chết trong hoan lạc để nên chứng tá cho Tin Mừng. Động lực

nào đã giúp các ngài lạc quan và dũng cảm như vậy? Điều này làm chúng ta không thể phủ nhận các ngài đã chứng kiến tường tận Chúa Giêsu đã phục sinh.

Nhưng chứng cứ nổi bật hơn cả là sự trở lại của Thánh Phaolô. Phaolô thông thuộc Cựu ước và nhiệt thành trong việc giữ đạo Do Thái cùng với truyền thống của tiền nhân. Những lời rao giảng của Chúa Giêsu đã phá đổ những gì ông tin tưởng vào đạo Do Thái nên ông rất căm ghét Chúa Giêsu. Ba ngày sau khi Chúa Giêsu chịu nạn, chịu chết trên cây thập giá, các môn đệ của Ngài đã loan truyền Chúa Giêsu đã phục sinh. Các chức sắc Do Thái giáo vô cùng phẫn nộ đã tìm cách bắt các tín hữu thời đầu bức hại cho đến chết. Phaolô là người hăng say và năng nổ nhất trong việc bắt bớ đã làm cho các tín hữu thời đầu xem ông như một hung thần.

Trong một lần đi bắt bớ từ Giêrusalem đến Đamak, ông nghe tiếng Chúa: "*Saun, Saun. Tại sao ngươi bắt bớ ta?* (Cv 9,4). Ông ngã ngựa và bị mù từ đó.

Chúa sai Khanania đến đặt tay trên Phaolô và Phaolô được sáng mắt. Từ đó, Phaolô đã xác tín Đức Giêsu Kitô đã từ cõi chết sống lại và cảm kích trước tấm lòng bao dung, vị tha của Ngài, nên ông đã thay đổi hoàn toàn để trở thành một con người mới chỉ sống cho Chúa và vì Chúa mà thôi.

Thánh Phaolô đã giảng dạy cho muôn dân và loan truyền Chúa Giêsu Kitô đã phục sinh. Trong những ngày tháng đi khắp đó đây để rao giảng Tin Mừng, ông đã gặp biết bao gian nguy khốn khó, phải chịu đòn roi, tù đày và nhiều lần suýt chết. Nhưng nhờ chứng kiến tường tận Chúa Giêsu từ cõi chết sống lại, đã tạo cho ông một sức mạnh phi thường để vượt thắng tất cả, và cuối cùng ông đã hân hoan chấp nhận cái chết để làm sáng danh Chúa và nên chứng tá cho Tin Mừng.

Vì thế, từ những chứng cứ trên, người Công giáo luôn mạnh tin Đức Giêsu Kitô đã phục sinh. Trải qua hơn hai ngàn năm, tuy Giáo hội có nhiều lúc thăng trầm nhưng vẫn đứng vững ngàn thu và niềm tin Chúa đã phục sinh không bao giờ lay chuyển.

Chuyến đò mùa Xuân

Giuse Huỳnh Bá Song

Việc con Thu nhà mình giờ ông tính sao?

Đang nằm thiu thiu mơ màng trên võng đợi giấc ngủ trưa, ông Ba Lực bật mình ngồi dậy nhìn trôn trôn bà Ba đang ngồi bên đầu võng, tay phe phẩy chiếc quạt nan, khơi ngọn lửa hồng trên chiếc bếp than tìm chút hơi ấm - tháng Chạp cuối Đông năm nay trời se lạnh.

- Tính sao là sao? Ông gằn giọng. Tôi đã nói không là không! Mình có một đứa con gái chứ nhiều nhặn gì mà gấp gáp. Thiếu gì chỗ họ đánh tiếng chứ có ế ẩm đâu mà phải lo gả tống gả tháo. Tôi nói bà kêu con Thu về đây, không có dạy diếc gì nữa hết. Không gặp mặt thẳng thầy giáo đó nữa, về đây tôi nuôi..

Tâm và Thu là đôi bạn trẻ học chung với nhau từ thuở nhỏ, tuy người đầu còn, kẻ cuối cù lao. Lớn lên lại học chung một trường sư phạm, ra trường lại được cùng nhau về dạy học ở quê nhà. Quen nhau từ hồi tóc còn để chỏm, xa nhà lại học chung trường, môi trường nghề nghiệp tiếp cận thường xuyên hàng ngày nên tình yêu có đến với họ âu cũng là lẽ thường tình - Khổ nỗi, Tâm lại là người con của xóm đạo - xóm của những con người thuở trước kia dường như sống hơi tách biệt với mọi người nơi đây. Ông Ba biết chuyện hai đứa từ lâu nhưng không quan tâm, chuyện đâu còn có đó, trai gái mới lớn thì đứa nào chẳng vậy.

Nhưng mới hôm qua, gia đình Tâm đánh tiếng sang giáp mặt thì ông mới vỡ lẽ - À! thì ra chuyện này lại là sự thật đây! Đúng là quá đáng! Áo mặc sao qua khỏi đầu, thế mà nó dám! Mình một tiếng nó cũng không thềm nói mà lại báo cho người sang dạm hỏi - Ông tức con muốn ghen hợm. Do vậy, khi ông Năm Hải, chánh bái đình Phước Sơn, một người rất có uy tín trong làng được gia đình Tâm cậy làm mai mối, vừa mở lời được đôi điều đã bị ông chặn ngay.

- Anh Năm có lòng, gia đình tôi xin biết ơn, nếu không là anh Năm - nói thật, có lẽ tôi đã không nhận lời tiếp đâu. Tôi biết anh Năm đến đây vì việc gì rồi nhưng xin nói thật, gia đình tôi như anh Năm đã biết là một gia đình gia giáo, thờ kính ông bà tổ tiên truyền thống bao đời nay. Thờ cha, kính mẹ, giữ đạo tổ tiên đã quen nếp. Nói thật, con tôi có gả cũng phải gả về cùng chỗ ăn ở nề nếp như mình. Tôi không có ý khen chê gia đình bên kia, nhưng nói thật, cái ngữ không biết thờ lạy ông bà tổ tiên, không giỗ không quải, không biết đến tiền hiền hậu thế, thì tôi sợ gả con mình về đó rồi cũng có ngày mất con luôn. Thôi! Anh Năm thông cảm, về nói với họ, còn thiếu gì đám trong làng này, thiết chi một con nhỏ nhà tôi mà phải bận tâm, phiền phức mọi người. Mà nè! Sao anh lại quen được với họ mà đứng ra gánh vác này vậy? Mà thôi, mời anh Năm uống với tôi ly nước và cho tôi xin kiếu, tôi phải ra chợ huyện kêu người về cân bầy heo vì Tết nhất sắp đến rồi, phải chuẩn bị xuống ghe cho kịp con nước.

Nói xong, ông quày quả bước ra sau hè xuống bến nước, để mặc ông Năm trơ trọi một mình, món quà trong giỏ xách mang theo biểu gia chủ chưa kịp mở ra thì chủ nhà đã biến mất đâu rồi. Cũng may, thím Ba nãy giờ ngồi sau bếp theo dõi, đã biết tình hình, vội vã bước lên rót nước, giọng giả lả an ủi ông Năm:

- Xin lỗi anh Năm đừng buồn, nhà tôi tính tình vậy đó, bất ý thì đừng đừng như đập phải lửa, đã quyết rồi thì khó có đổi. Thôi thì nhờ anh Năm về nói lại với gia đình bên kia giúp, tìm đám khác mà cưới vợ cho con.

Nhấp chén trà nóng từng ngụm nhỏ, ông Năm từ tốn nói:

- Cám ơn thím, tôi chỉ xin nói ít lời thôi rồi sẽ về ngay. Hôm nay tôi đến đây cũng có do việc của gia đình thầy giáo Tâm cậy, nhưng cái chính là do việc của cháu Thu nhờ. Con của chú thím rất ngoan hiền, thảo hiếu, không phải muốn qua mặt cha mẹ quyết định chuyện riêng tư đâu, mà cái chính là do chú Ba nhà quá khó, quá câu nệ, khắt khe. Nhiều lần hai cháu muốn thưa chuyện của chúng nó, nhưng chú Ba đây đều gạt bỏ. Tôi là người có vai vế trong làng,

được hai đứa nó tin tưởng đến cây trông nhờ nói giúp cha mẹ đôi bên chuyện của tụi nó. Con gái của chú thím rất buồn và suy sụp tinh thần rất nhiều. Tôi sợ nó đôi lúc nghĩ quẩn, non dạ tính càn thì tội lắm. Mình là người lớn, con cháu tin cậy thì không thể bỏ qua nên tôi phải đến đây. Chú Ba nó nóng thì còn có thím nguội, phải biết cân nhắc, hiểu biết tình cảm tâm tư của con mình kéo sau này phải ân hận.

Ngưng một lúc, suy nghĩ mông lung ông Năm tiếp lời:

- Lúc nãy chú Ba có hỏi tôi sao lại quen được với họ, những người ở xóm đạo, nên giờ tôi kể cho thím nghe. Chả là từ ngày nhà thờ xóm đạo có ông cha mới đổi về đây, đã đem lại rất nhiều điều mới lạ. Ông cha này còn rất trẻ, ổng lại rất biết người. Nghe nói ổng nhắc nhở bà con bốn đạo phải biết quan tâm, giúp đỡ, yêu thương mọi người, không nên phân biệt lương giáo. Tôi gặp ổng trong đám cúng Kỳ yên năm rồi trên đình; thấy ổng mang hoa quả gửi đến cúng thần làng, bà con ai cũng ngạc nhiên. Ông cha cố mà dám vào nơi cúng kiến của mình sao? Ông cha và mấy anh em bốn đạo có đến chào tôi rất lịch sự, vui vẻ. “Tiền hiền khai khẩn, hậu hiền khai cơ, nên chúng tôi cũng đến đây với chút lòng thành”. Rồi họ cũng ở lại, ăn uống vui vẻ với mọi người. Trước tôi nghĩ họ sống xa cách, cao ngạo, nên lúc đầu cũng còn ấn tượng, giữ kẽ; sau thấy họ đối xử rất hòa nhã, thật lòng, nên giờ thì đã biết rồi, đừng nghĩ xấu cho họ, họ sống cũng như người mình thôi, đôi khi còn tốt hơn không chừng. Nào là việc chung của làng xóm như làm đường, cất trường... đến chăm sóc người già cả, neo đơn, nghèo khó, việc gì họ cũng góp tay vào. Nói đâu xa, ông từ Bốn của đình mình đấy thôi! Sống một mình già nua bệnh tật, không con không cháu, nay ốm mai đau. Trước đây ai có gì cho nấy, miếng được miếng không. Hôm rồi bệnh nặng quá, ông cha hay được ghé thăm, liền hôm sau đã có người ở xóm đạo đến, thay phiên nhau quét dọn, nấu nướng chăm sóc mỗi ngày. Rồi đến lúc ông mất, mọi người trong làng còn phân vân chưa biết tính sao thì họ đạo đã sốt sắng xúm lại hàng rương, ma chay chu tất. Mà hay ở chỗ, bà con trong xóm đạo đã cùng đến viếng ông từ nhà mình như người thân trong gia đình

của họ. Từ đó tôi mới thấy, đạo nào cũng đạo, Chúa hay Phật cũng dạy bốn đạo làm điều lành, điều tốt. Đúng hay sai, xấu hay tốt là ở tâm tính của mỗi người tự răn mình, chứ đạo nào dạy biểu điều sai. Tôi và bà con mình sau vụ đó gần gũi, qua lại với bà con xóm đạo là vậy...

Từ trong buồng, Thu khép nép bước ra bên mẹ, tiếp lời ông Năm Hải:

- Cũng như bà con xóm đạo, gia đình của anh Tâm rất tốt, rất thương người và nhất là rất thương con, nhưng... lâu nay còn ngại gia đình mình. Tụi con thương nhau lâu rồi nhưng do ba còn khó quá, không ưa người có đạo nên con không dám thưa chuyện. Tụi con nhờ bác Năm đây, giờ con nhờ đến má về năn nỉ ba dùm tụi con, để gia đình anh Tâm được đến gặp mặt với nhà mình nha má.

Bà Ba xem ra cũng hơi xiêu lòng, nhất là khi thấy gương mặt buồn rười rượi của con.

- Tôi cảm ơn anh Năm đã thương cháu mà đến đây. Gia đình tôi sống khép kín xưa nay, ít để ý đến chuyện hàng xóm láng giềng, chuyện quan tâm con cái, nên còn sơ sót, xin anh Năm thương tình bỏ qua.

Ông Năm Hải vui vẻ từ giã ra về không quên trao lại món quà:

- Không có gì đâu, không nghĩ tình gia đình tôi đã không đến. Thím hiểu được việc của con cháu là tốt rồi, về nhớ bàn thêm với chú Ba nó rồi cho tôi hay. Sẵn có rượu mật ong rùng mấy đũa nhỏ đi làm xa đem về, tôi biểu chú thím uống cho vui lấy thảo. Thôi! Tôi xin kiếu! Bác về nghe Thu. Nghe lời bác, chuyện đâu còn có đó nghen cháu.

Ông Ba Lực bước xuống ghe rời chợ huyện ra về thì trời đã chạng vạng tối, chiếc tam bản gắn máy thuyền lướt mình trên dòng sông phẳng lặng, êm ả trôi về xuôi theo con nước đang bắt đầu chuyển rờn. Để thẳng cháu họ cầm lái, ông Ba khoan khoái ngả mình dựa vào khoang thuyền, tay mân mê cọc tiền mới cứng trong túi gút nơi thắt lưng mà chủ vừa mới giao. Gần Tết, thứ gì

cũng đắt hàng lại có giá, cả bày heo gần chục tạ mà chệt Ba thanh toán tiền ngay không thiếu một cắc, chăn nuôi, trồng trọt vậy mới ham. Tiếng máy nổ rì rì, làn gió mát ven sông chẳng mấy lúc ru ông vào giấc ngủ. Chợp mắt một loáng mà đuôi cồn đã hiện ra như một vệt đen mờ mờ với những ánh đèn vàng vọt lung linh trên sóng nước. Xóm đạo đây rồi với ngôi thánh đường cổ kính cao vút nổi bật ven sông. Câu chuyện buổi sáng chợt trở về làm ông bực bội. Tay Năm Hải xưa kia nổi tiếng dị ứng với với dân xóm đạo mà sao nay lại trở bộ vậy cà? Hay ăn phải bùa ngải gì của ông cha cổ rồi đây?... Nghĩ vậy, nhưng thực sự trong lòng, ông cũng không biết mặt mũi của ông cha ra làm sao, chỉ nghe thoáng mọi người khen được lắm.

Bỗng, rắc! Rắc! Rào! Rào!... Vừa định với tay vốc nước rửa mặt cho tỉnh, ông Ba chợt thấy đất trời dường như đảo lộn, chưa kịp đoán ra chuyện gì thì đã bị hất xuống dòng nước lạnh giá giữa đêm khuya. Chiếc tam bản lật ngang vì vướng lên dàn đáy lưới ven bờ, hất cả mọi người xuống nước rồi mà nó vẫn còn lờng lộn xoay tròn trong khung dàn đáy. Tiếng thẳng cháu họ vừa ngụp lặn vừa hét vang trời:

- Bớ làng xóm ơi! Cứu với! Chìm ghe rồi! Bớ làng xóm.

Nước chảy băng băng, ông Ba hốt hoảng huơ quanh tìm chỗ bám nhưng tất cả chỉ là mênh mông trời nước, dàn đáy méo mó xiêu vẹo xa dần theo con nước cuồn cuộn chảy giữa đêm đen. Trong lúc sức lực cạn dần, ngụp lặn trong tuyệt vọng; ông còn thấy lấp loáng những ánh đèn rực sáng quét nhanh qua, những tiếng người lao xao kêu gọi và cảm giác được nhắc lên khỏi mặt nước trước khi đầu óc mê man.

- Ông thấy trong người thế nào rồi?

- Đỡ nhiều rồi, tuy vẫn còn hơi mệt. À này, bà ơi, sắm sửa chút quà, chiều có khỏe tôi đi thăm cảm ơn mọi người đã cứu giúp.

- Ông khỏi lo, chẳng những cứu ông mà cả xóm đạo còn kéo tới thăm ông tức thì. Tôi có cảm ơn nhưng họ gạt đi nói ông bình yên

là họ mừng rồi. Mà thiệt! Gẫm lại tôi thấy họ quá tốt, đúng như lời anh Năm nói, người của xóm đạo bây giờ rất tốt lành, biết quan tâm giúp đỡ những người đơn chiếc, nghèo khó, ốm đau, không phân biệt có đạo hay không. Họ cũng thờ cúng ông bà tổ tiên như người mình. Nghe nói ông cha cố nhà thờ còn đi dự cả đám cúng đình, thăm viếng mọi người trong làng, gặp gỡ các thầy trong chùa nữa, nên rất được bà con mình mến mộ. À, mà này! Vụ con Thu nhà mình, bây giờ ông tính sao? Ngay thầy giáo Tâm, tôi thấy nó cũng hiền từ, khiêm tốn, biết chào trên, hỏi dưới, có gì tẻ lăm đâu mà ông chê, ông cấm chúng nó.

- Tôi không cấm ai hết, mình có một đứa con gái duy nhất, của cái cũng không thiếu thốn gì, nên phải kiếm cho nó chỗ tốt để nương nhờ tấm thân sau này. Gả về đó tôi không yên tâm, lỡ về họ ghét bỏ con mình thì sao!!

- Nếu họ xấu tâm, ích kỷ, ghét bỏ mọi người thì hôm đó cả xóm của họ không xúm lại ghe thuyền, đèn đuốc tỏa ra tìm ông giữa đêm đen, sóng nước, giờ còn đâu mà nói ghét, nói thương. À mà ông biết ai cứu được ông không?

Ông Ba nằm im lặng. Tỉnh dậy, thằng cháu họ ông đã cho ông biết. Trời xui đất khiến, chính Tâm, người thầy giáo đeo đuổi con gái ông lại chính là người đã phóng xuống dòng nước, lặn tìm kiếm ông chìm dần trong sóng nước. Đã tìm cách hô hấp cứu ông khi lên bờ, và điều ông xúc động, suy nghĩ miên man từ sớm đến giờ là cái túi gút chứa đầy tiền ông đeo quanh người, đã được Tâm trao lại tận tay thím Ba khi đưa ông về đây. Không thiếu một xu! Thằng tốt đó chứ! Nửa đêm khuya khoắc, nó có lấy thì nào ai hay, nghĩ đến đó ông bật mình ngồi dậy.

- Bà nhờ người nhắn anh Năm lên đây!

Ông Ba nằm im lặng. Tỉnh dậy, thằng cháu họ ông đã cho ông biết. Trời xui đất khiến, chính Tâm, người thầy giáo đeo đuổi con gái ông lại chính là người đã phóng xuống dòng nước, lặn tìm kiếm ông chìm dần trong sóng nước. Đã tìm cách hô hấp cứu ông khi lên bờ, và điều

Đám cưới cô giáo Thu và thầy giáo Tâm đã được hai bên thống nhất tổ chức ngay trước thềm năm mới, vì cô dâu đã lén gia đình học đạo từ lâu rồi. Đông đảo bà con trong làng Phước Sơn này và bà con xóm đạo cũng về dự Thánh lễ hôn phối. Lần đầu tiên họ cùng được gặp nhau trong ngôi thánh đường với nhiều bỡ ngỡ và cũng là lần đầu tiên ông Ba Lực mới được bước vào một chỗ tôn nghiêm của người có đạo, mà trước đây ông thường tưởng tượng chắc phải âm u ghê rợn lắm. Giờ đây, được tận mắt chứng kiến bầu khí trầm mặc, thiêng liêng, trang trọng của nghi thức hôn phối. Đặc biệt sự tôn vinh, quý mến cô dâu của mọi người đã làm cho ông yên tâm, ấm lòng. Họ thực sự yêu thương, trân trọng con gái ông. Cuối lễ, ông cha cố vui vẻ đến bắt tay chúc mừng ông. Nhìn ông cha, ông cảm thấy ngờ ngợ... Trong một chuyến đò sang sông trước đây, có lần khi lên bờ chuẩn bị trả tiền, ông và mọi người chung chuyến đò đã được người lái đò thông báo, không ai phải trả tiền vì ông cha ở nhà thờ Phước Sơn nhân có dịp cùng sang sông, xin mời bà con một chuyến đò miễn phí, được làm quen với mọi người của ông cha. Ông nhớ đã gật đầu cảm ơn người thanh niên có nụ cười cởi mở này. Thì ra...

Và hôm ấy, khi trở về nhà, trong lòng ông rất vui vì may mắn có được một chuyến đò sang sông không phải tốn tiền bởi người tốt bụng. Hôm nay gặp lại cố nhân, ông càng vui hơn, vì bây giờ không chỉ riêng ông mà cả gia đình ông đã có được niềm hạnh phúc lớn lao. Con gái ông cũng lại được ân nhân giúp đưa sang sông trên chuyến đò cuộc đời ngập tràn niềm vui với người yêu dấu. Chuyến đò định mệnh, hội ngộ những niềm vui.

Tiếng hát thánh thót của ca đoàn vang lên, bài thánh ca chúc mừng hôn nhân cuối lễ, mở đầu cho một giao ước tình yêu mới đã đưa ông trở về với thực tại. Ngược nhìn một lần nữa tượng ông Chúa đang gục đầu trên thập giá, ông mỉm cười thầm nghĩ. Thì ra người có đạo cũng tốt thật.

NIỀM VUI PHỤC SINH

GB Trần Minh Chính

*Chúa nay thật đã phục sinh
Từ trong cõi chết hiển vinh giữa trời
Ngôi Hai xuống thế làm Người
Giảng rao Nước Chúa, Tin Mừng hoan ca
Đất trời bốn bể gần xa
Vang lừng tiếng hát A-LE-LU I-A
Hong ân cứu độ trần gian
Đến ngày vinh hiển, cao quang trần đời
Ôi! Thiên Chúa, thật diệu vời
Đoàn con xin giữ trọn lời trao ban
Tôn thờ mến Chúa tỏa lan
Yêu người như thể hòa tan chính mình
Đêm nay ngàn ánh tú tinh
Gió đàn mây hát, trăng xinh đứng chờ
Thiên Thần say đắm vương tơ
Đoàn con cung kính tôn thờ Ba Ngôi
Mừng vui! Quả thật mừng vui
Vì cha chí thánh rạng ngời không trung
Hào quang tỏa sáng anh hùng
Vạn đời vạn kiếp muôn trùng kiêu sa.*

THƯ TRI ÂN

Kính gửi: - Cha Tổng linh hướng GĐPTTTCG TGP Sài Gòn,
- Quý cha linh hướng GĐPTTTCG các cấp trong TGP,
- Quý BCH GĐPTTTCG, quý ân nhân và đoàn viên các cấp trong TGP.

Bắt đầu từ đêm ngày 06, rạng sáng ngày 07 tháng 10 năm 2020, đến đầu tháng 12 năm 2020 vừa qua, một đợt bão lụt lịch sử đã trút xuống miền Trung Việt Nam, khiến cho khúc ruột miền Trung thân thương phải oằn mình gánh chịu những hậu quả tang thương, nặng nề. Người dân trên khắp cả nước đau đáu một lòng hướng về đồng bào miền Trung với tấm lòng sôi sục.

Với tâm tình “Lá lành đùm lá rách”, hưởng ứng lời mời gọi của GĐPTTTCG Việt Nam, GĐPTTTCG TGP Sài Gòn đã kêu gọi quyên góp, ủng hộ cho các gia đình đoàn viên, các gia đình nghèo không phân biệt lương - giáo tại TGP Huế, khắc phục hậu quả sau những trận bão lũ kinh

hoàng.

Dòng lũ ấy lạnh lẽo lắm, chảy xiết lắm, nhưng không thể nào thắng nổi sự ấm áp của tình người, không thắng nổi hơi ấm từ con tim. GĐPTTTCG TGP Sài Gòn đã nhận được những đóng góp tích cực của các mạnh thường quân, các đoàn viên, với tổng số tiền lên đến 307.430.000đ.

“Một miếng khi đói bằng một gói khi no”, để kịp thời giúp đỡ các gia đình đoàn viên, các gia đình nghèo tại TGP Huế, ngày

28/12/2020 vừa qua, phái đoàn do anh Giuse Huỳnh Bá Song – Trưởng BCH GDPTTTCG Việt Nam – làm trưởng đoàn đã lên đường thăm hỏi và trao tặng những món quà vật chất cho các giáo xứ Thạch Hãn, giáo xứ Kim Đôi, giáo xứ An Truyền, giáo xứ Ngọc Hồ, giáo xứ Bình Điền, giáo xứ Hà Úc và giáo xứ Hương Phú. Đồng hành với GDPTTTCG Việt Nam trong chuyến đi còn có đại diện BCH GDPTTTCG TGP Sài Gòn, gồm anh Trưởng Giuse Trịnh Văn Tiến, anh phó Trưởng ban nội vụ Phêrô Nguyễn Hồng Thịnh, chị Thủ quỹ Rosa Nguyễn Thị Thủy, cùng một số ân nhân thuộc GDPTTTCG TGP Sài Gòn. Hành trình “Chia sẻ yêu thương” kéo dài 3 ngày, từ 28/12/2020 – 30/12/2020, khởi đầu và kết thúc tốt đẹp trong vòng tay yêu thương của Chúa quan phòng. Khi đến tận nơi, phái đoàn đã được chứng kiến những cảnh mất mát, đau khổ của người dân, được nghe những lời tâm sự đầm nước mắt của các gia đình nghèo, những lời kêu cứu gần như tuyệt vọng, ...

“Những lời cầu nguyện của chúng ta là vô hiệu nếu chúng ta không hành động với lòng bác ái” (An Ma 34: 28-29). Chúng tôi xin trân trọng gửi lời cảm ơn đến quý vị ân nhân, các nhà hảo tâm đã đáp lại lời kêu gọi của chúng tôi, có những đóng góp vô cùng quý

giá và kịp thời. Những chia sẻ yêu thương ấy, không chỉ nằm ở mặt vật chất, mà còn là nguồn động viên tinh thần lớn lao cho các gia đình đoàn viên, các gia đình nghèo ở TGP Huế, giúp họ mạnh mẽ vượt qua thiên tai, và hơn hết, làm sáng danh Chúa.

Và chúng con cũng không quên cảm ơn quý cha linh hướng đã góp lời cầu nguyện và tạo điều kiện cho chuyến hành trình “Chia sẻ yêu thương” của chúng con được diễn ra tốt đẹp.

Trong hành trình “Chia sẻ yêu thương”, GDPTTTCG TGP Sài Gòn đã nhận được những đóng góp, chia sẻ của các giáo hạt như sau:

1. Giáo hạt Bình An	22.000.000đ
2. Giáo hạt Chí Hòa	12.000.000đ
3. Giáo hạt Gò Vấp	27.220.000đ
4. Giáo hạt Gia Định	7.000.000đ
5. Giáo hạt Hóc Môn	8.300.000đ
6. Giáo hạt Sài Gòn - Chợ Quán	3.000.000đ
7. Giáo hạt Tân Định	5.000.000đ
8. Giáo hạt Tân Sơn Nhì	88.480.000đ
9. Giáo hạt Thủ Đức	16.800.000đ
10. Giáo hạt Thủ Thiêm	18.000.000đ
11. Giáo hạt Xóm Mới	39.030.000đ
12. Giáo hạt Xóm Chiếu	5.000.000đ
13. Giáo hạt Phú Nhuận	1.000.000đ
14. Quý ân nhân, các nhà hảo tâm	54.600.000đ

Tổng cộng: 307.430.000đ

(Ba trăm lẻ bảy triệu bốn trăm ba mươi ngàn đồng)

Nguyện xin Thánh Tâm Chúa Giêsu chúc phúc những hy sinh đóng góp của quý ân nhân.

Chúng con xin chân thành cảm ơn.

TGP Sài Gòn, ngày 07 tháng 03 năm 2021

Tm. BCH GDPTTTCG TGP

Trưởng ban

Giuse Trịnh Văn Tiến

Bạn có nghiện điện thoại không?

WGPSG (19.2.2021) – Vào Mùa Chay này, hãy bớt thời gian sử dụng điện thoại để tái khám phá giá trị của sự tĩnh lặng và dành nhiều thời gian hơn cho những người thân yêu.

Ngày nay, việc để quên điện thoại ở nhà cũng giống như bạn để quên chìa khóa vậy. Một số người không thể tưởng tượng được một cuộc sống mà không có điện thoại bên mình. Vậy bạn cảm thấy thế nào về chiếc điện thoại của mình? Bạn có thể tắt nó trong nửa ngày hoặc trong một khoảng thời gian vào buổi tối không? Hãy trả lời những câu hỏi dưới đây một cách trung thực hết sức có thể nhé!

1. Bạn vẫn đang sử dụng điện thoại của mình:

- a) Thường xuyên
- b) Đôi khi
- c) Hiếm khi

2. Bạn đi làm muộn và không thể tìm thấy điện thoại của mình. Có lẽ nó vẫn ở nhà, nên...

- a) Bạn hoảng sợ và vội vã quay về: bạn cần phải tìm thấy nó ngay!
- b) Bạn quyết định sẽ về nhà vào bữa trưa để tìm kiếm nó.
- c) Bạn xác định rằng bạn có thể tồn tại mà không cần có điện thoại trong ngày.

3. Khi ở nhà thờ, điện thoại của bạn...

- a) Vẫn bật
- b) Đã bật nhưng ở chế độ im lặng
- c) Đã tắt

4. Khi bước ra khỏi nhà thờ...

- a) Bạn ngay lập tức bị cuốn vào điện thoại của mình.
- b) Bạn kiểm tra các tin nhắn đã nhận được rồi cất điện thoại đi.
- c) Bạn chào bạn bè rồi mới nhìn vào điện thoại sau khi rời khỏi nhà thờ.

5. Đang giữa cuộc họp thì nhận được cuộc gọi...

- a) Bạn trả lời điện thoại.
- b) Bạn chỉ trả lời nếu nó khẩn cấp.
- c) Bạn tắt điện thoại.

6. Bạn gửi bao nhiêu tin nhắn mỗi ngày?

- a) Hơn 10
- b) Khoảng từ 5 đến 10
- c) Ít hơn 3

7. Bạn đang mong đợi một cuộc gọi...

- a) Bạn giữ điện thoại trong túi hoặc cầm trên tay.
- b) Bạn để điện thoại ở nơi có thể nhìn thấy và thỉnh thoảng kiểm tra.
- c) Bạn tiếp tục công việc đang làm – nếu bạn bỏ lỡ cuộc gọi, người đó luôn có thể gọi lại hoặc để lại tin nhắn.

8. Khi đang sử dụng phương tiện di chuyển công cộng...

- a) Bạn xem phim hoặc chơi game trên điện thoại.
- b) Bạn cố gắng tránh lấy điện thoại ra, nhưng có thể dùng điện thoại khi cần.
- c) Bạn không bao giờ lấy nó ra và chỉ đọc sách hay cầu nguyện.

9. Nếu không quen nhiều người trong một bữa tiệc, bạn...

- a) Chơi game trên điện thoại của bạn.
- b) Thỉnh thoảng kiểm tra tin nhắn của bạn.
- c) Tận hưởng bữa tiệc và không hề nghĩ về điện thoại của bạn.

10. Một chiếc điện thoại bắt đầu đổ chuông vào giữa Thánh lễ...

a) Bạn nhăn mặt nhìn người mà bạn nghĩ là chủ nhân của điện thoại, trước khi nhận ra đó là của bạn.

b) Bạn nghĩ, “Cảm ơn Chúa, đó không phải là của tôi!”... rồi giật mình, lặng lẽ chuyển điện thoại sang chế độ im lặng.

c) Điều này sẽ không xảy ra, vì bạn luôn tắt điện thoại di động hoặc để nó ở nhà.

11. Bạn thay đổi điện thoại của mình...

a) Ngay sau khi một kiểu mẫu mới ra mắt.

b) Khi có ưu đãi đặc biệt.

c) Không bao giờ. Quan tâm làm gì? Bạn hài lòng với cái bạn có miễn là nó vẫn hoạt động tốt.

12. Khi nói đến việc tắt điện thoại của bạn vào buổi tối hoặc cuối tuần...

a) Bạn đã thử nó một lần - thật đau khổ!

b) Đó là một ý tưởng thú vị. Bạn không hoàn toàn phản đối điều này.

c) Điều đó thật dễ dàng – bạn vẫn làm như vậy.

Nhận định:

Nếu các câu trả lời của bạn phần lớn là **a**: Bạn rất lệ thuộc vào điện thoại. Bạn nên sử dụng nó ít hơn một chút trong Mùa Chay.

Nếu các câu trả lời của bạn phần lớn là **b**: Bạn khá phụ thuộc vào điện thoại của mình, nhưng bạn không ngại tắt điện thoại trong vài giờ hoặc khi tình huống đòi hỏi. Mùa Chay có thể là thời gian để bạn tập sống có kỷ luật hơn trong việc sử dụng điện thoại.

Nếu các câu trả lời của bạn phần lớn là **c**: Bạn quả là có sự siêu thoát phi thường đối với điện thoại và có thể là bạn chưa bao giờ sử dụng điện thoại! Bạn đã từng có điện thoại bao giờ chưa? Có lẽ nên chọn một hy sinh nào khác trong Mùa Chay này!

Tác giả: Anna Ashkova
Chuyển ngữ: Tóc Ngắn & Biên Tú
Từ: aleteia.org (16.2.2021)

CHUYỆN GIỖ MẸ

Sưu Tâm

Hắn là người thành đạt
Gia cảnh rất đẽ huề
Có con ngoan, vợ đẹp
Cuộc sống vạn người mê.

Cứ mỗi lần giỗ mẹ
Hắn thết cỗ linh đình
Nào sơn hào, hải vị...
Để chứng tỏ cái tình.

Trong một lần dọn dẹp
Đem vứt bớt đồ thừa
Hắn thấy pho nhật ký
Của mẹ mình năm xưa.

Tò mò nên hắn đọc
Những con chữ quay cuồng
Bởi những trang nhật ký
Là những câu chuyện buồn:

Ngày... tháng... năm... mẹ tử
Con mắng mẹ: Già rồi
Sao còn như con nít
Làm cơm vãi khắp nơi!

Ừ! Bởi vì tuổi lắm
Nên mắt kém, tay run
Có làm rơi ít hạt
Âu cũng chỉ chuyện thường!

Khi con còn nhỏ dại
Cũng làm vãi khắp nơi
Mẹ quét, lau, gom lại...
Đâu trách mắng nửa lời?

Ngày... tháng... năm... mẹ tử
Con mắng mẹ: Mặc đồ
Sao lóng nga lóng ngóng
Y hết nhành cây khô!

Ừ! Tuổi già xương cứng
Gân cũng chẳng dẻo dai
Khó xử xoay, quay trở
Sao cứ mắng mẹ hoài?

Khi con còn nhỏ dại
Cứ hiếu động chân tay
Mẹ mặc hoài mới được
Đâu trách mắng nọ này?

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi
Con mắng mẹ: Điếc à?
Trả lời rồi vẫn hỏi
Cứ như trúng phải tà!

Ừ! Già nên nghễnh ngãng
Nghe lúc được, lúc không
Mẹ mới đi hỏi lại
Mắng chi để tủi lòng?

Khi con còn nhỏ dại
Hỏi đủ chuyện trên đời
Mẹ kiên trì đáp lại
Đâu mắng mỏ một lời?

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi
Con mắng mẹ: Bực mình!
Cả đêm ho sù sụ
Mất ngủ cả gia đình!

Ừ! Tuổi nhiều bệnh lắm
Quy luật của tự nhiên
Mẹ đâu mong như thế
Mắng chi để tủi phiền?

Nhớ khi con nhỏ dại
Đủ thứ bệnh mang vào
Hàng năm trời khóc quấy
Mẹ đâu trách câu nào?

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi
Cứ mỗi bận ăn cơm
Mẹ phải ngồi góc khuất
Bởi người mẹ không thơm.

Ừ! Kiếp này ta sống
Con nít đến hai lần
Mẹ già không tự liệu
Tất cả cậy con làm!

Nhớ khi con nhỏ dại
Tè, ị bậy khắp nơi...
Mẹ lau chùi, tắm rửa
Có bao giờ chê hôi?

Ngày... tháng... năm... mẹ yếu
Chắc chẳng thể... nữa rồi
Những dòng này mẹ viết
Là sau cuối trong đời:

Dù cho con lạnh nhạt
Hay gắt gỏng bấc, chì
Mẹ chỉ buồn đôi chút
Chứ không trách cứ gì!

Con vẫn là con mẹ
Bé bỏng và đáng yêu
Dù cho theo năm tháng
Con đã đổi thay nhiều...!

Hắn thần thờ nét mặt
Nhìn lên phía bàn thờ:
Ánh mắt bà âu yếm
Qua lớp khói hương mờ!

Hắn nấc lên từng chặp:
Con bất hiếu mẹ ơi
Con muốn xin lỗi mẹ
Nhưng đã quá muộn rồi!

Những ai còn cha mẹ
Hãy thức tỉnh kịp thời
Đừng để thành quá muộn
Ôm hối hận cả đời!

Mâm cao ngày cúng họ
Cũng chẳng ý nghĩa chi
Nếu khi cha mẹ sống
Đối xử chẳng ra gì!

Tại sao Chúa Giêsu không chữa lành cho tất cả bệnh nhân?

Diễm Hương FMA (chuyển ngữ)

Trong một giờ giáo lý, khi giáo lý viên kể về những phép lạ mà Chúa Giêsu đã làm thật hấp dẫn, các em học viên giáo lý chú ý đến nỗi có thể nghe được tiếng ruồi bay. Chúng banh tai để nghe, trợn tròn mắt như đèn pha ô tô để nhìn chị giáo lý viên, chúng hết sức kinh ngạc và tấm tắc: Ôi! Sao Chúa Giêsu tài giỏi quá! Giỏi hơn cả những nhân vật anh hùng trong phim hoạt hình, Chúa Giêsu quyền năng hơn cả ảo thuật gia tài ba nữa chứ!

Andrea liền đưa tay hỏi:

– Chị ơi, Chúa Giêsu quyền năng như thế, tại sao Ngài không chữa hết tất cả các bệnh nhân đi? Chúa thiên vị hay sao ấy?

Chị Giáo lý viên bình thản giải thích:

– Các em ạ! Chúa Giêsu được Chúa Cha sai đến ở giữa chúng ta, không phải là để làm những điều khác thường, nhưng được sai đến để chữa lành cho tất cả mọi người khỏi những căn bệnh hiểm nghèo như cô độc, sống xa rời tình thương của Chúa. Chúa Giêsu được Cha sai đến ban tặng cho hết mọi người không phải là ơn chữa lành thể xác mà là ơn chữa trị phần hồn: đó chính làƠn Tha Thứ.

Có em còn hỏi tại sao Chúa Giêsu không chữa lành cho tất cả các bệnh nhân?

- Ngài không chữa lành cho tất cả, nhưng đã ban cho họ ơn tha thứ của Thiên Chúa để thay đổi lòng họ và còn ban cho họ sức mạnh để có thể chiến đấu với bệnh tật, nghèo đói, sự dữ và để biến đổi thế giới trong “vương quốc của Thiên Chúa”.

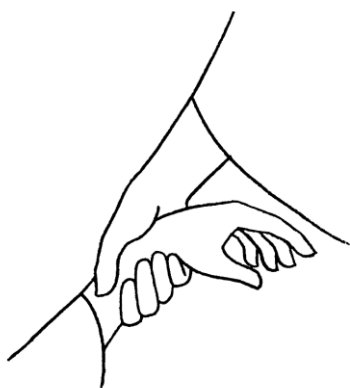
Những cử chỉ chữa lành của Chúa Giêsu – những phép lạ Ngài làm – đó là những dấu chỉ Ngài muốn biểu tỏ rằng Thiên Chúa là bạn đồng hành gần gũi với con người và cùng với họ chiến đấu chống lại những gì là cản trở hay hủy diệt sự sống.

Chúa Giêsu không thay thế chúng ta để chiến thắng sự dữ, nhưng chỉ cho chúng ta con đường chúng ta phải vượt qua. Ngài không để chúng ta một mình đương đầu với nhiệm vụ thay đổi thế giới, nhưng là đặt để nơi tâm hồn chúng ta Thánh Thần của Ngài để mở mắt chúng ta thấy những nhu cầu của người khác, mở miệng chúng ta để chúng ta biết trao ban những lời nói chan chứa niềm hy vọng, làm cho đôi tay chúng ta thêm mạnh mẽ để chúng ta có thể giúp đỡ những người đau yếu, nghèo khổ và đơn độc.

Trong cuộc sống hằng ngày, mỗi người chúng ta sẽ trở thành phép lạ cho người khác, dấu chỉ cho mọi người hiểu rằng Thiên Chúa luôn yêu thương và muốn điều tốt cho chúng ta, Ngài không bao giờ quên bất cứ ai bao giờ.

BÁC ÁI VÀ YÊU THƯƠNG

Nhật Quang

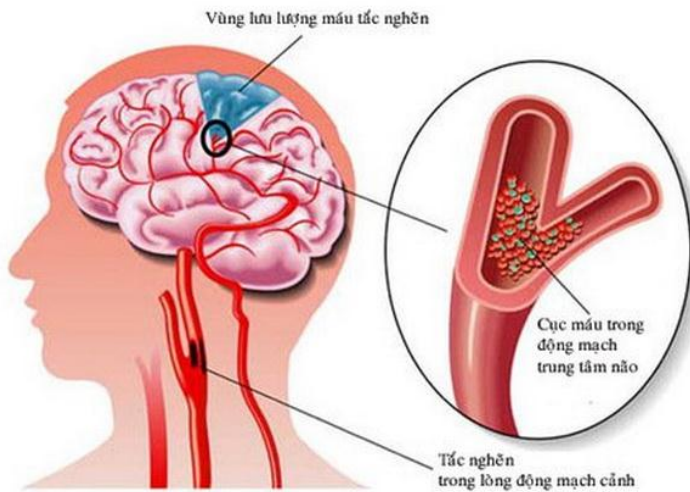

Sống bác ái là cảm thông, chia sẻ
Biết mở lòng giúp đỡ người chung quanh
Sống bác ái là lòng mến chân thành
Không kiêu kỳ hay vênh vang tự mãn.
Sống yêu thương cho cuộc đời thanh thản
Luôn cho đi không ích kỷ tham lam
Giúp anh em đồng loại lúc cơ hàn
Là biết sống chu toàn lề luật Chúa.
Sống bác ái là thứ tha, quảng đại
Luôn nhẫn nhục không hờn oán ghét ghen
Sống vị tha, bỏ cái tôi thấp hèn
Để tâm hồn luôn bình an, hạnh phúc.
Sống bác ái, yêu thương trong mọi lúc
Mang nụ cười rạng rỡ thắm trên môi
Đem tình thương nhân ái đến muôn người
Là truyền rao Tin Mừng vào nhân thế.

Hậu vui Xuân, cần trọng để bị đột quy

BS. Hữu Hạnh

Đột quy là một trong những nguyên nhân gây tử vong hàng đầu trên thế giới. Trung bình cứ 3 phút lại có 1 ca tử vong do đột quy.

Sau kỳ nghỉ tết vui Xuân, giờ giấc sinh hoạt, chế độ ăn và tập luyện có nhiều thay đổi, nên tiềm ẩn nguy cơ cao bị đột quy, nhất là các trường hợp có nhiều bệnh lý nền.

Đột quy còn được gọi là tai biến mạch máu não. Đây là tình trạng não bộ bị tổn thương nghiêm trọng do quá trình cấp

máu não bị gián đoạn hoặc giảm đáng kể khiến não bộ bị thiếu oxy, không đủ dinh dưỡng để nuôi các tế bào. Trong vòng vài phút nếu không được cung cấp đủ máu các tế bào não sẽ bắt đầu chết.

Do đó, người bị đột quy cần được cấp cứu ngay lập tức, thời gian kéo dài càng lâu, số lượng tế bào não chết càng nhiều sẽ ảnh hưởng lớn tới khả năng vận động và tư duy của cơ thể, thậm chí là tử vong. Hầu hết những người sống sót sau cơn đột quy đều có sức khỏe suy yếu hoặc mắc các di chứng như: Tê liệt hoặc cử động yếu một phần cơ thể, mất ngôn ngữ, rối loạn cảm xúc, thị giác suy giảm...

Nguyên nhân gây đột quy là do sự bất ổn của tuần hoàn máu não. Có 2 loại đột quy là đột quy do thiếu máu cục bộ và đột quy do xuất huyết.

Đột quy do thiếu máu cục bộ: Chiếm khoảng 85% tổng số các ca bị đột quy hiện nay. Đây là tình trạng đột quy do các cục máu đông làm tắc nghẽn động mạch, cản trở quá trình máu lưu thông lên não.

Đột quy do xuất huyết: Là tình trạng mạch máu đến não bị vỡ khiến máu chảy ồ ạt gây xuất huyết não. Nguyên nhân khiến mạch

máu vỡ là do thành động mạch mỏng yếu hoặc xuất hiện các vết nứt, rò rỉ.

Ngoài ra, người bệnh có thể gặp phải cơn thiếu máu não thoáng qua. Đây là tình trạng đột quy nhỏ, dòng máu cung cấp cho não bộ bị giảm tạm thời. Người bệnh có những triệu chứng của đột quy nhưng chỉ diễn ra trong thời gian rất ngắn, thường kéo dài khoảng vài phút. Đây là dấu hiệu cảnh báo nguy cơ đột quy có thể xảy ra bất cứ lúc nào mà người bệnh cần lưu ý.

Thời điểm dễ bị đột quy

Nửa đêm, rạng sáng: Đột quy do thời tiết lạnh: Đột quy có thể xảy ra bất cứ lúc nào trong ngày, khi đang ngủ, đang làm việc hoặc đang chơi... Song tại một số khung giờ, bệnh có tỷ lệ xảy ra cao hơn cả, đặc biệt là lúc nửa đêm 4-5 giờ hoặc rạng sáng 6-7 giờ. Đây là thời điểm máu đậm đặc nhất, huyết áp tăng, nhiệt độ bên ngoài giảm mạnh, nên dễ bị đột quy do thay đổi nhiệt độ.

Đột quy sau bữa nhậu xỉn: Tết là dịp gặp gỡ và giao lưu nhiều, không tránh khỏi việc sử dụng rượu bia. Chỉ sau 10 phút dung nạp bia rượu vào người, cồn làm giãn mạch toàn cơ thể khiến mặt đỏ hoặc tím tái. Sau đó làm nhịp tim và huyết áp tăng dồn dập, khiến cơ thể nóng bừng, khó thở. Song hệ quả cuối cùng đáng sợ hơn cả, là cồn làm tăng xơ vữa động mạch, tạo cục máu đông, gây đột quy. Đang vui vẻ bên bàn tiệc hoặc sau bữa nhậu mà bỗng thấy xây xẩm, chóng mặt, tê yếu tay chân, đó chính là dấu hiệu cảnh báo của đột quy.

Đột quy do mỡ máu tăng: Kỳ nghỉ tết, bạn sẽ nạp nhiều món ăn có chứa chất béo, lại thêm không tập luyện được như ngày thường, sẽ làm tăng mỡ máu, nhất là ở người sau tuổi 50. Các hạt “mỡ xấu” cholesterol này lắng đọng tại thành mạch, sinh ra mảng xơ vữa và cục máu đông gây tắc nghẽn mạch máu, một khi di chuyển lên não gây hệ quả khôn lường.

Các dấu hiệu nhận biết đột quy

Các dấu hiệu đột quy có thể xuất hiện và biến mất nhanh, lặp đi lặp lại nhiều lần, bao gồm: Cơ thể mệt mỏi, đột nhiên cảm thấy không còn sức lực, tê cứng mặt hoặc một nửa mặt, nụ cười bị méo mó. Cử động khó hoặc không thể cử động chân tay, tê liệt một bên cơ thể. Dấu hiệu đột quy chính xác nhất là không thể nâng 2 cánh tay qua đầu cùng một

lúc. Khó phát âm, nói không rõ chữ, bị dính chữ, nói ngọng bất thường. Bạn có thể thực hiện phép thử bằng cách nói những câu đơn giản và yêu cầu người bệnh nhắc lại, nếu không thể nhắc lại được thì người bệnh đó đang có những dấu hiệu đột quỵ. Hoa mắt, chóng mặt, người mất thăng bằng đột ngột, không phối hợp được các hoạt động. Thị lực giảm, mắt mờ, không nhìn rõ. Đau đầu dữ dội, cơn đau đầu đến rất nhanh, có thể gây buồn nôn hoặc nôn.

Cách phòng tránh đột quỵ

Chế độ dinh dưỡng hợp lý: Nguyên nhân gây đột quỵ đến từ các bệnh lý tim mạch, đái tháo đường, tăng mỡ máu... Chế độ dinh dưỡng là yếu tố quan trọng quyết định hình thành các bệnh lý này. Ăn uống với chế độ dinh dưỡng hợp lý là cách phòng tránh đột quỵ hiệu quả. Ăn nhiều các loại rau củ quả, các loại đậu, ngũ cốc. Ăn nhiều thịt trắng, hải sản, cá để bổ sung protein cho cơ thể, hạn chế ăn các loại thịt đỏ. Hạn chế các loại thực phẩm giàu chất béo, đồ chiên xào, thức ăn nhanh. Uống nhiều nước lọc, nước trái cây, sữa đậu nành...

Tập thể dục hàng ngày: Tập thể dục giúp tăng cường tuần hoàn máu trong cơ thể, nâng cao sức khỏe, giúp tim khỏe mạnh. Tập thể dục 30 phút mỗi ngày, ít nhất 4 lần mỗi tuần sẽ làm giảm nguy cơ mắc bệnh tim mạch, dẫn đến đột quỵ.

Giữ ấm cơ thể: Nhiễm lạnh có thể gây tăng huyết áp, tăng áp lực khiến mạch máu bị vỡ. Cần giữ ấm cơ thể, giữ gìn sức khỏe, đặc biệt là với người lớn tuổi trong thời điểm giao mùa.

Không hút thuốc lá: Hút thuốc lá là một trong những nguy cơ làm tăng khả năng bị đột quỵ. Thuốc lá còn gây hại cho sức khỏe của bản thân và những người xung quanh. Nếu bỏ thuốc lá trong vòng từ 2-5 năm, nguy cơ bị đột quỵ sẽ ngang bằng với người chưa bao giờ hút thuốc.

Kiểm tra sức khỏe định kỳ: Kiểm tra sức khỏe định kỳ sớm phát hiện các yếu tố gây đột quỵ và chủ động can thiệp sẽ giúp phòng tránh đột quỵ hiệu quả. Những người mắc bệnh đái tháo đường, tim mạch, mỡ máu càng cần đi khám sức khỏe định kỳ để kiểm soát tình trạng bệnh, không để các chỉ số vượt quá mức nguy hiểm gây đột quỵ.

(Nguồn: suckhoedoisong.vn)

GIA ĐÌNH PTTT CHÚA GIÊSU GP LONG XUYÊN THÀNH LẬP XỨ ĐOÀN KITÔ VUA KINH A2

Giuse Huỳnh Bá Song

Thánh lễ mừng kính Thánh Giuse, bốn mạng giới gia trưởng giáo xứ Kitô Vua kinh 2 vào lúc 05g30 ngày 19.3.2021 đã được cha chánh xứ, cũng là linh mục Tổng linh hướng GDPTTTCG GP Long Xuyên Đaminh Phạm Khắc Bạo chủ tế.

Nhân dịp này, xứ đoàn GDPTTTCG Kitô Vua kinh A2 đã được sự cho phép cha Đaminh chính thức tuyên hứa ra mắt, quy tụ 240 đoàn viên do anh Giuse Nguyễn Văn Thực là Đoàn trưởng. Công tác tổ chức nghi thức tuyên hứa đã được các anh trong BCH GDPTTTCG GP Long Xuyên do anh Trưởng ban Tôma Aquinô Nguyễn Ngọc Dũng, kết hợp với Ban hành giáo giáo xứ chuẩn bị chu đáo, thân tình.

Về tham dự có các anh trong BCH GDPTTTCG VN Giuse Huỳnh Bá Song, Giuse Trịnh Văn Tiến, Giuse Đoàn Ngọc Thành, Phó TB BCH GDPTTTCG GP Ban Mê Thuật và đông đảo cộng đoàn dân Chúa giáo xứ.

Trong niềm vui của Năm Thánh Giuse, niềm vui truyền thống mừng bốn mạng của giới Gia trưởng giáo xứ, cha Đaminh mời gọi các đoàn viên đã tuyên hứa, hãy noi gương Thánh cả Giuse: Sống tinh thần thầm lặng vâng phục, biết khiêm tốn và yêu thương trong nhiệm vụ tông đồ và hãy để lửa mến của Thánh Tâm Chúa Giêsu soi sáng, dẫn dắt trong hành trình cộng tác và phục vụ cộng đoàn giáo xứ khi đã trở thành người đoàn viên của đoàn thể GDPTTTCG hôm nay .

CHÚC MỪNG

Gia đình PTTT Chúa Giêsu Việt Nam hân hoan chúc mừng

**Tân BCH Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu
xứ đoàn Kitô Vua, giáo xứ Kitô Vua kinh A2,
giáo hạt Tân Hiệp, giáo phận Long Xuyên**

**đã tuyên hứa và ra mắt ngày 19.3.2021 với 240 đoàn viên
Nhiệm kỳ 2021-2025**

Linh hướng: Lm. Đaminh Phạm Ngọc Bạo

- Đoàn trưởng : Ông Giuse Nguyễn Văn Thực
- Đoàn phó Nội vụ : Ông Gioan Phan Thế Cảnh
- Đoàn phó Ngoại vụ : Ông Gioakim Nguyễn Ngọc Thạch
- Thủ quỹ : Ông Giuse Phạm Công Tuyển
- Thư ký : Ông Antôn Trần Công Định
- UV Phụng vụ : Ông Giuse Đình Ngọc Hoàng
- UV Bác ái : Ông Tôma Nguyễn Văn Quang
- UV Truyền thông : Ông FX Phạm Dũng Vũ

GIA ĐÌNH PTTTCG GP BAN MÊ THUỘT GIỚI THIỆU ĐOÀN THỂ GĐPTTTCG TẠI GIÁO XỨ PHƯỚC LONG

Giuse Huỳnh Bá Song

Buổi sinh hoạt và tĩnh tâm truyền thống mừng bốn mạng nhân ngày mừng kính Thánh Cả Giuse của giới Gia trưởng giáo xứ Phước Long, giáo hạt Phước Long, giáo phận Ban Mê Thuột đã được tổ chức trong thánh đường giáo xứ, do cha phó Phaolô Nguyễn Tùng Lâm trực tiếp trình bày với sự tham dự đông đảo các thành viên trong giới Gia trưởng và cộng đoàn dân Chúa. Nhân dịp này, được phép của cha Phêrô Ngô Anh Tấn - chánh xứ kiêm Hạt trưởng giáo hạt Phước Long, BCH GĐPTTTCG VN do các anh Giuse Huỳnh Bá Song và anh Giuse Trịnh Văn Tiến với sự đồng hành của các anh Giuse Đoàn Ngọc Thành, Phó TB BCH GĐPTTTCG GP BMT và anh Dominicô Hoàng Văn Đồng, đoàn trưởng xứ đoàn Phước Vĩnh đã cùng đến tham dự.

Đề tài “Thánh Cả Giuse - người Công Chính” cũng như các nhiệm vụ chính yếu của giới Gia trưởng trong năm Thánh Giuse đã được cha Phaolô trình bày rõ nét, sinh động. Ngài cũng thay lời cha chánh xứ giới thiệu với cộng đoàn hiện diện trong buổi sinh hoạt: Các anh trong BCH đã về giáo xứ để mời gọi cộng đoàn tìm hiểu về đoàn thể GĐPTTTCG VN, một đoàn thể Công giáo Tiến hành của Giáo hội Việt Nam.

Thay mặt đoàn, anh Giuse Huỳnh Bá Song chúc mừng giới Gia trưởng giáo xứ nhân ngày bốn mạng, trân trọng nhắc lại tinh thần tông đồ kiên trung với Chúa, với Giáo hội của người Công giáo vùng đất Phước Long với những năm tháng gian khó sống đạo trong thời đạn lửa chiến tranh và giới thiệu với cộng đoàn tinh thần Công giáo Tiến hành của đoàn thể GĐPTTTCG cũng phù hợp, cần thiết trong sinh hoạt sống đạo của người giáo dân vùng đất truyền giáo nơi đây trong giai đoạn hiện nay.

Sau phần trình bày, đoàn có dịp gặp gỡ, trao đổi thân tình với ông Chủ tịch HĐMV giáo xứ Phước Long, các anh phụ trách giới Gia trưởng giáo xứ, với mong ước sẽ được sự cộng tác, giúp đỡ, mời gọi các thành viên trong cộng đoàn để đoàn thể có thể sớm hiện diện, góp phần phục vụ mọi sinh hoạt của giáo xứ.

Sinh hoạt thường kỳ Ban Chấp hành GDPTTTCG TGP Sài Gòn tháng 3.2021

Bài: Văn Phụng & Hình: Văn Gòn

Buổi sinh hoạt thường kỳ của Ban Chấp hành (BCH) Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu (GDPTTTCG) Tổng giáo phận Sài Gòn đã diễn ra vào lúc 09g00 ngày 13-3-2021, tại hội trường giáo xứ Thủ Thiêm, giáo hạt Thủ Thiêm, Số 58, đường Cây Bàng, Kp 1, P. Thủ Thiêm, Q. 2, TPHCM.

Đến tham dự có linh mục Tổng linh hướng Vinhson Nguyễn Văn Hồng (Lm TLH), các thành viên BCH TGP và các ban chuyên trách, cùng với đại diện BCH GDPTTTCG 14 giáo hạt trong TGP Sài Gòn. Buổi sinh hoạt được chia làm 03 phần:

I- Châu Thánh Thể:

Trước khi đi vào sinh hoạt, các thành viên tham dự đã lên nhà thờ để cầu Mình Thánh Chúa cách trọng thể do thầy phó tế chủ sự.

II- Công bố và chia sẻ Tin Mừng:

Tại hội trường, sau kinh khai mạc, Lm TLH đã công bố Tin Mừng theo Thánh Matthêu 6,1-6.16-18. Sau đó, ngài chia sẻ: “Bài Tin Mừng hôm nay nói về việc ăn chay - cầu nguyện - bố thí. Việc chúng ta vẫn làm, thường làm, nhưng điều Chúa nhấn mạnh là làm những việc đó trong tinh thần, sự ý thức, cách chân tình chứ không phải hình thức. Điều mà các biệt phái, luật sĩ đã làm, nhưng họ vướng mắc đó là hình thức, bên ngoài.

Giờ đây, Chúa muốn chúng ta làm với tất cả tâm tình bên trong, ý thức, chân tình, đó là việc chúng ta phải suy nghĩ trong đời sống cũng như trong đoàn thể Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu. “Tất cả những việc chúng ta làm phải xuất phát từ tâm, bên trong, lòng yêu mến, tinh thần phục vụ, muốn điều tốt cho đoàn thể của mình”. Điều đó rất quan trọng. Ước gì Lời Chúa nhắc cho mỗi người nhất là trong ngày họp vào tháng đầu năm của GDPTTTCG hôm nay.

III- Sinh hoạt:

Sau phần giới thiệu các thành viên tham dự, anh Vinhson Phạm Hồng Lương - Trưởng BCH GDPTTTCG giáo hạt Chí Hòa - báo cáo tình hình hoạt động 06 tháng gần đây của đơn vị.

1- Tiếp theo là đại diện BCH GDPTTTCG 13 giáo hạt trong TGP báo cáo tóm tắt tình hình hoạt động của đơn vị mình trong thời gian vừa qua: Thăm các linh mục hưu dưỡng theo phân công, nhiều xứ đoàn làm bác ái, đọc kinh viếng xác trong hạn chế số người tham dự. Ngoài ra, BCH GDPTTTCG nhiều giáo hạt đều có kế hoạch củng cố và phát triển đoàn thể trong thời gian tới mặc dù còn nhiều khó khăn.

2- Anh Phêrô Nguyễn Hồng Thịnh - Phó nội vụ BCH GĐPTTTCG TGP - chia sẻ tình hình hoạt động của đoàn thể trong thời gian vừa qua: Nhiều GĐPTTTCG giáo hạt và xứ đoàn đã làm tốt việc Tôn sùng Thánh Tâm Chúa và thực hành bác ái.

Cố gắng sắp xếp hợp lý các cuộc họp BCH cấp giáo hạt: Một tháng họp một lần (quy định của BCH GĐPTTTCG TGP) sau kỳ họp BCH TGP, để cho các xứ đoàn triển khai công tác cần thực hiện trong tháng theo đường hướng của BCH TGP (các xứ đoàn thường họp vào thứ Sáu đầu tháng).

3- Anh Alfonso Trần Công Bình - Phụ trách phát triển TGP, sẵn sàng xuống giúp các xứ đoàn giải quyết những khúc mắc trong việc phát triển đoàn thể, nhất là những nguyên nhân làm gián đoạn sinh hoạt.

Sinh hoạt đoàn thể phải là gương sáng cho những người khác noi theo. Cần học tập, trao đổi, thực hiện đúng nội quy của đoàn thể.

4- Cha Tổng linh hướng bổ sung thêm: Các xứ đoàn sinh hoạt mỗi tháng một lần chắc chắn mang lại hiệu quả, mới giữ được ngọn lửa bùng phát, giúp cho các xứ đoàn hoạt động tích cực và có báo cáo thực tiễn (không thể có báo cáo láo). Có việc làm, từ từ đoàn sẽ phát triển, hồn tông đồ được hun đúc lên. Ngài khẳng định: Sinh hoạt hằng tháng là cần thiết, sẽ mang đến hiệu quả.

5- Học tập:

Anh Giuse Phạm Minh Lý - Ban Huấn luyện tông đồ, triển khai tiếp phần 2 về “Tinh thần cộng tác của đoàn thể Công giáo Tiến hành với Giáo hội địa phương”. Anh giới thiệu đôi nét về Hội đồng Mục vụ giáo xứ (HĐMVGX), trưởng đoàn thể là một thành viên. Phương cách quan hệ giữa đoàn thể với HĐMVGX: Đối thoại trong đức ái - cộng tác trong yêu thương.

Lm TLH bổ sung: Tương quan với HĐMVGX, có một nguyên tắc cần phải nắm, đoàn thể là phục vụ. Cho nên trước khi đóng góp, trao đổi phải làm trước, phải cộng tác phục vụ. Khi làm có hiệu quả, có thiện cảm rồi mới đóng góp sẽ hay hơn: “Làm trước, nói sau”. Thánh

Giuse hầu như không nói, toàn làm, được Giáo hội rất ngưỡng mộ. Đoàn thể GĐPTTTCG quan thầy là Chúa Giêsu, phải lấy quan thầy thứ hai là Thánh Giuse.

6- Triển khai công tác:

Anh Giuse Trịnh Văn Tiến - Trưởng BCH GĐPTTTCG TGP nhắc lại: sinh hoạt hằng tháng của BCH GĐPTTTCG giáo hạt đã có quy định của BCH TGP, phải sắp xếp giờ họp cho phù hợp, trước khi họp BCH phải họp Ban thường vụ, phải có chương trình học tập: Bài học

trong họp BCH TGP, báo Lửa Mến, trong sinh hoạt phải nhắc nhở làm việc đạo đức. Anh triển khai công tác sắp tới:

- Kết hợp với BCH GĐPTTTCG Việt Nam phát triển đoàn thể tại giáo phận Phú Cường qua công việc bác ái.

- Tổ chức tinh huấn năm 2021: Dự kiến lần 1 vào cuối tháng 5 và lần 2 vào tháng 10. Anh Phêrô Nguyễn Hồng Thịnh - Phó nội vụ BCH GĐPTTTCG TGP phụ trách tổ chức.

- Mời đoàn viên có điều kiện, nhiệt thành tham gia vào các ban chuyên môn của TGP.

- BTV sẽ tổ chức hành hương viếng Đức Mẹ Tà Pao và nghỉ dưỡng tại Mũi Né vào tháng Bảy năm 2021, nhằm hợp tác giữa Ban Biên tập và Cộng tác viên báo Lửa Mến, kết hợp với BCH GĐPTTTCG TGP.

- Công tác bác ái tại giáo xứ Đăk Somei (Chương trình con dê núi) ngày 22-3-2021. Có chương trình kèm theo.

- Tổ chức thăm các cha hưu dưỡng Phát Diệm và Hội dòng Mến Thánh Giá Gò Vấp, ngày 03-4-2021 tại nhà an dưỡng Phát Diệm, số 212 Lê Đức Thọ - P.15 - Q. Gò Vấp. Thực hiện: BCH GĐPTTTCG Xóm Mới và Tân Sơn Nhì.

- Thư tri ân của BCH GDPTTTCG TGP về việc đóng góp cứu trợ thiên tai tại TGP Huế.

- Dự kiến, ngày 04.6.2021, lễ bốn mạng GDPTTTCG TGP sẽ được tổ chức tại nhà thờ giáo xứ Thủ Thiêm, do Đức cha Luy chủ sự.

- Anh Phaolô Phạm Hoàng Sơn - Thư ký BCH GDPTTTCG TGP - phổ biến tiếp những ngày lễ quan trọng thời gian tới: 19.3 Thánh Giuse; 25.3 Đức Mẹ Truyền tin; 28.3 lễ Lá (bước vào tuần Thánh), 04.4 Phục sinh, 05.4 Thánh Vinhson bốn mạng Lm TLH và nguyên phó TLH.

6- Mừng bốn mạng linh mục Vinhson Tổng linh hướng:

Anh Giuse trưởng BCH đã thay lời các thành viên BCH GDPTTTCG TGP chúc mừng bốn mạng Lm TLH. Anh dí dỏm: Cha có nụ cười rất tươi, hy vọng với nụ cười này cha càng phát huy thế mạnh, lúc nào cơ sở của cha cũng triển nở và đoàn thể của chúng con cũng được phát triển thêm. Rất mong lúc nào cha cũng dồi dào sức khỏe. Theo gương Thánh nhân, cha hoạt động, làm việc học tập qua ngài để dẫn dắt đoàn thể của chúng con.

7- Kết thúc:

Trước khi bế mạc, Lm TLH lưu ý:

- Đoàn thể GDPTTTCG là lò đào tạo nhân sự cho HĐMVGX. Đây không phải là chủ trương, mà khi làm việc rồi nó phát sinh.

- Họp hằng tháng không phải là chủ trương của cấp giáo hạt, đây là sự kêu gọi. Nếu hiểu sinh hoạt hằng tháng làm cho lò lửa nhiệt thành bùng cháy, thì sẽ chọn.

- Ăn uống sau buổi họp là một vấn đề tế nhị, nếu sử dụng hữu ích sẽ đem lại hiệu quả. Bữa tiệc rất là quan trọng, nếu chăm chăm để

mà nhậu, rượu vào lời ra, thì hỏng việc. Nếu ăn uống vừa phải, không ai nói nhiều, đủ để trao đổi, tâm sự, sẽ đem lại hiệu quả.

Ngài tâm tình: Khi các thành viên BCH tham dự đông đủ, ngài rất vui vì thấy mọi người yêu thương, công sức đổ ra vì đoàn thể không bị đổ sông đổ biển mà đem lại hiệu quả. Càng vui hơn khi ngài thấy sự hiện diện của những khuôn mặt rất cựu trào (ông Thúc, ông Bình, ông Lý, ông Gòn...), nói lên đoàn thể có tính xuyên suốt, người cũ thương mến người mới nên vẫn tham gia, không có phần thưởng nào lớn bằng phần thưởng này với BCH hiện tại và với ngài.

Ngài nhắc nhở: Hiện nay gia nhập đoàn thể và tuyên hứa chưa được huấn luyện, đào tạo, thiếu cái nền. Tinh thần tông đồ có vấn đề, nói nhiều chuyện to tát mà quên những việc căn bản cần thiết.

Người làm tông đồ phải có những yếu tố:

- Có hoài bão, có ước mơ. Người tông đồ GĐPTTTCG phải có ước mơ làm cho Nước Thánh Tâm được lan rộng, làm sao đoàn thể mình được phát triển khắp giáo xứ, tôn vinh Chúa trong mọi gia đình, trong giáo xứ và cả thế giới.

- Phải suy nghĩ, bản khoản để điều đó được thực hiện.

- Phải có sự xao xuyến thực hiện cho bằng được

- Hành động cụ thể mới đem lại kết quả.

Một trong những phương án để phát triển đoàn thể GĐPTTTCG là có việc làm cụ thể, như giữ xe nhà thờ... Khi có hồn tông đồ, làm mọi chuyện sẽ tốt đẹp, nhất là làm vì Chúa. Mong rằng ngọn lửa tông đồ của mỗi người nếu đã có, hy vọng sẽ bùng lên để cho đoàn thể của mình mạnh hơn, tốt hơn.

Buổi sinh hoạt kết thúc lúc 11g00 sau phép lành của Lm TLH. Trước khi ra về, các thành viên cùng với Lm TLH dùng bữa cơm thanh đạm cây nhà lá vườn.

XUÂN TRI ÂN

GDPTTTCG giáo hạt Bình An, Sài Gòn-Chợ Quán Thăm quý linh mục và nữ tu nghỉ hưu

Maria Đoàn Thị Lệ Thu

Vào lúc 8g30 sáng 30.01.2021, đại diện BCH Gia đình PTTT Chúa Giêsu giáo hạt Bình An - Sài Gòn Chợ Quán đã đến nhà hưu dưỡng Hà Nội, số 116/3 Hùng Vương, Q.5 thăm linh mục Matthêu Nguyễn Mạnh Thu đang an dưỡng tại đây.

Trên giường bệnh, cha Matthêu vẫn nằm với đôi mắt nhắm lại và hai tay nắm chặt co cứng, nhưng với nước da trắng hồng và hơi thở đều đặn, chúng tôi biết ngài vẫn khỏe. Tuy nhắm mắt, nhưng qua phản ứng, ngài vẫn thể hiện sự xúc động và nhận biết sự thăm viếng của chúng tôi. Bên cạnh đó, chúng tôi thấy được sự chăm sóc tận tình chu đáo của người phục vụ, dù vất vả nhưng chị không một chút cau có hay mệt mỏi và luôn tươi cười, chào đón chúng tôi mỗi lần đến viếng thăm.

Tiếp đến, chúng tôi đến hội dòng Mến Thánh Giá Chợ Quán, nơi có nhiều nữ tu đang nghỉ hưu ở đây. Nữ tu Têrêsa Trần Thị Thông đón chúng tôi với nụ cười hài hòa, trù mẫn và chia sẻ: Trong năm qua, nơi đây đã tiễn đưa 14 nữ tu nghỉ hưu về nhà Chúa, trong đó có nữ tu Maria Nguyễn Thị Trong, 103 tuổi”. Vẫn biết các nữ tu về nhà Chúa trong niềm hân hoan, mong chờ... nhưng không khỏi sự chạnh lòng. Được biết, hiện nay tại đây còn hơn 20 nữ tu đang an dưỡng trong sự chăm sóc của các nữ tu dòng Mến Thánh giá. Đại diện hai giáo hạt hỏi thăm sức khỏe quý nữ tu và trao gửi những món quà mà chúng tôi đã chuẩn bị.

Được biết, trong đợt thăm hỏi quý cha và nữ tu nghỉ hưu có sự đóng góp của đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG giáo hạt Bình An, với số tiền 11.500.000đ; giáo hạt Sài Gòn-Chợ Quán với số tiền 11.400.000đ. Cảm ơn sự đóng góp của các đoàn viên và ân nhân đã giúp chúng tôi hoàn thành nhiệm vụ.

Kết thúc chuyến thăm viếng, chúng tôi tất bật ra về để chuẩn bị chào đón năm mới Quý Sửu. Gió xuân ấm áp thổi qua, văng vẳng đâu đây tôi nghe như có tiếng hát thì thầm của nữ tu Trong: Happy new year... Happy new year.

GIA ĐÌNH PTTT CHÚA GIÊSU GIÁO HẠT XÓM MỚI MỪNG BỔN MẠNG QUÝ CHA LINH HƯỚNG

Văn Chiến

Sáng thứ Năm, ngày 18.3.2021, BCH GDPTTTCG giáo hạt Xóm Mới do anh Trưởng Đaminh Trần Tiến Công dẫn đầu, đã đến chúc mừng bốn mạng quý cha linh hướng GDPTTTCG giáo hạt và các xứ đoàn nhận Thánh Giuse làm bốn mạng, gồm:

- Cha Giuse Đỗ Mạnh Cường, LH GDPTTTCG hạt Xóm Mới kiêm LH xứ đoàn Thái Bình.

- Cha Giuse Nguyễn Văn Thanh, LH xứ đoàn Đức Mẹ HCG

- Cha Giuse Vũ Minh Danh, LH xứ đoàn Hà Nội

- Cha Giuse Trần Phước Thành, LH xứ đoàn Tử Đình.

Đoàn được quý cha ân cần đón tiếp và bày tỏ niềm vui, sự tinh tưởng với sinh hoạt của đoàn thể GDPTTTCG giáo hạt Xóm Mới:

“Đây là một đoàn thể có sinh hoạt rất tốt, hăng say, nhiệt tình và đi đầu trong mọi công tác, từ đoàn thể, giáo hạt, giáo xứ và

HĐMVGX... Cầu chúc đoàn thể luôn phát triển với nhiều thành viên luôn dẫn thân phục vụ vì lòng yêu mến Thánh Tâm Chúa Giêsu” - Cha Giuse Nguyễn Văn Thanh, LH GDPTTTCG xứ đoàn Đức Mẹ HCG đã chia sẻ như thế.

Cha Giuse Vũ Minh Danh, LH GDPTTTCG xứ đoàn Hà Nội nhận định thêm: “Dù ngài mới về nhận chánh xứ Hà Nội được 5 tháng, nhưng ngài cảm nhận được sức sống của các thành viên GDPTTTCG xứ đoàn Hà Nội cũng như của giáo hạt Xóm Mới. Ngài cầu chúc đoàn thể luôn là ngọn cờ đầu trong mọi sinh hoạt từ trong giáo xứ đến giáo hạt, giáo phận”.

Anh Trưởng Đaminh Trần Tiến Công đã chân thành cảm ơn sự tin tưởng, động viên, khích lệ của quý cha linh hướng và hứa sẽ cùng với BCH giáo hạt, xứ đoàn động viên, thúc đẩy các đoàn viên, để sinh hoạt của đoàn thể ngày càng thăng tiến. Đặc biệt, anh rất mong được sự nâng đỡ, tạo điều kiện để các xứ đoàn có thể chu toàn các nhiệm vụ được giao.

BAN CHẤP HÀNH GĐPTTTCG GIÁO HẠT PHÚ THỌ

Họp định kỳ tháng 3 năm 2021

Văn Minh

Vào lúc 8g30 thứ Bảy, ngày 20.3.2021, Ban Chấp hành Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu (BCH GĐPTTTCG) giáo hạt Phú Thọ cùng đại diện BCH xứ đoàn Bắc Hà, Tân Phước, Tân Trang, Hòa Hưng, Thăng Long, Phú Bình, Phú Hòa và Vĩnh Hòa đã qui tụ về giáo xứ Bắc Hà để tham gia buổi sinh hoạt thường kỳ của BCH GĐPTTTCG hạt Phú Thọ. Tham gia buổi họp có anh Phêrô

Nguyễn Hồng Thịnh, Phó trưởng BCH GĐPTTTCG TGP Sài Gòn.

Sau kinh khai mạc, vị đại diện đọc bài Tin Mừng và mời gọi cộng đoàn cùng nhau suy niệm và cầu nguyện, anh thư ký giới thiệu thành phần tham dự và tuyển bố lý do buổi họp.

Sau đó, anh Giuse Phạm Quang Thúy, Trưởng BCH đã đưa ra những khó khăn nên

phải tạm dừng sinh hoạt trong các đoàn thể do dịch bệnh Covid-19 trong thời gian qua. Đồng thời, anh thông báo về tình hình hoạt động của TGP cũng như giáo hạt trong thời gian tới.

1. Ban Thường vụ GĐPTTTCG TGP Sài Gòn: Thực hiện thư ngỏ do Lm Gioakim Đỗ Sĩ Hùng, quản xứ De Somei, giáo phận Kon Tum, ngày 8.1.2021, mời gọi quý ân nhân và quý đoàn viên GĐPTTTCG trong TGP Sài Gòn tham gia chuyển hành hương và chia sẻ bác ái cho những anh chị em nghèo người dân tộc Ba Na thuộc giáo phận Kon Tum, từ ngày 22 đến ngày 24.3.2021.

2. Thánh lễ mừng bốn mạng của GĐPTTTCG TGP Sài Gòn được tổ chức ngày 04.6.2021, tại giáo xứ Thủ Thiêm.

3. Thánh lễ mừng bốn mạng của GĐPTTTCG giáo hạt Phú Thọ được tổ chức ngày 18.6.2021, tại giáo xứ Tân Phước.

4. BCH GĐPTTTCG giáo hạt Phú Thọ: Mời gọi quý vị ân nhân và các thành viên trong GĐPTTTCG giáo hạt Phú Thọ hỗ trợ và thực thi chuyển công tác bác ái trong mùa Chay ngày 17.4.2021.

Trước khi bế mạc, anh Phêrô Nguyễn Hồng Thịnh có lời cảm ơn và chúc mừng những kết quả BCH GĐPTTTCG hạt Phú Thọ đã thực hiện được trong thời gian qua, và nêu rõ lý do về chuyển đi hành hương Đức Mẹ Măng Đen nhằm chia sẻ bác ái cho những người dân tộc Ba Na vào ngày 22 tháng 3 tới. Đồng thời, anh cũng mong muốn anh em trong BCH các cấp hãy duy trì họp định kỳ hằng tháng, đọc kinh Đền tạ luân phiên cũng như Tôn Vương Thánh Tâm Chúa Giêsu nơi các gia đình.

Buổi họp khép lại lúc 10g30 cùng ngày.

TRANG ÂN NHÂN

1/ Ân nhân Phép lành Tòa Thánh

2676	Bà Maria Phạm Thị Thanh Nga, Xđ. Tân Hưng, TGP Sài Gòn
2677	Ông Giuse Phạm Văn Quyền, Xđ Hai Giáo, GP Bùi Chu
2678	Bà Maria Phạm Thị Quyền, Xđ Hai Giáo, GP Bùi Chu
2679	Bà Maria Phạm Thị Phiến (Đậu), Xđ. Đền Thánh Đại Đồng, GP Bùi Chu

2/ Ân nhân GDPTTTCG TGP Sài Gòn

923	Bà Maria Trần Thị Mỹ, Xđ. An Nhơn, giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn
-----	--

TRANG BÁC ÁI

Ban Bác ái - Xã hội GDPTTTCG TGPSG chân thành cảm ơn sự giúp đỡ của quý ân nhân, đã hỗ trợ công tác bác ái của đoàn thể trong tháng 03.2021 gồm:

1/ Ân nhân giúp gạo người nghèo tháng 03/2021

- Ông Đạo, Xđ. Thái Bình	200.000đ	- Ông Cường, Xđ. Thái Bình	100.000đ
- Ông Báo, Xđ. Thái Bình	100.000đ	- Ông Dũng, Xđ. Thái Bình	100.000đ
- Bà Anna Nguyễn Thị Ròn, xứ đoàn Hợp An, giáo hạt Xóm Mới	200.000đ		
- AC Thịnh, công ty Thiên Khoa, xứ đoàn Hợp An, giáo hạt Xóm Mới	200.000đ		

2/ Ân nhân giúp nôi cháo phục vụ bệnh nhân B/v Phạm Ngọc Thạch tháng 03/2021

a/ Giáo hạt Bình An

- Xứ đoàn Bình An	600.000đ	- Xứ đoàn Bình Đông	2.000.000đ
- Xứ đoàn Bình Hưng	100.000đ		

b/ Giáo hạt Xóm Mới

- Xứ đoàn Hà Đông	300.000đ
- Ông Chu Tất Tường, xứ đoàn Tử Đình, giúp	
* Gạo người nghèo	200.000đ
* Các cha nghỉ hưu	300.000đ

c/ Giáo hạt Sài Gòn - Chợ Quán

- Chị Nguyệt, Xđ Vườn Chuối	200.000đ
- Chị Chi, Xđ Vườn Chuối	100.000đ
- Chị Liên, Xđ Vườn Chuối	100.000đ

- Chị Têrêsa Hà, Xđ Vườn Chuối 100.000đ

d/ Giáo hạt Học Môn

- Xđ. Bạch Đằng	100.000đ	- Xđ Tân Hiệp	100.000đ
- Xđ. Châu Nam	100.000đ	- Xđ. Tân Mỹ	100.000đ
- Xđ. Chợ Cầu	400.000đ	- Xđ. Trung Mỹ Tây	150.000đ
- Xđ. Nam Hưng	100.000đ		

e/ Giáo hạt Thủ Đức

- Xứ đoàn Thủ Đức 500.000đ

3/ Ân nhân giúp công tác Ban Bác ái

- Một ân nhân giáo xứ Bắc Dũng, giáo hạt Xóm Mới, giúp

- * Nồi cháo bệnh viện Phạm Ngọc Thạch 1.250.000đ
- * Công tác Ban bác ái 1.250.000đ

4/ Giúp đồng bào lũ lụt miền Trung

- Xứ đoàn Từ Đức, giáo hạt Thủ Đức 2.000.000đ

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Trong niềm cậy trông vào Chúa Giêsu Phục sinh, xin Thánh Tâm Chúa Giêsu sớm đưa linh hồn các ân nhân và đoàn viên Gia đình PTTT Chúa Giêsu chúng con về hưởng Nhan Thánh Chúa:

1/ Ông Giuse Trần Công Lạng, SN 1947. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Đức Mẹ HCG, giáo hạt Tân Định, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 23.12.2020.

2/ Ông Đaminh Đỗ Văn Thìn. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Đại Đồng, giáo hạt Đại Đồng, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 21.01.2021

3/ Ông Giuse Đặng Đình Chinh, SN 1961. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 04.02.2021

4/ Bà trùm Maria Nguyễn Thị Thiệu, SN 1966. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hải Nhuận, giáo hạt Quần Phương, giáo phận Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 16.02.2021

5/ Ông Micae Ngô Đức Tài, SN 1954. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 20.02.2021

6/ Ông Antôn Maria Ngô Văn Thảo, SN 1933. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Thánh Nguyễn Duy Khang, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 21.02.2021

7/ Bà Maria Mai Thị Định, SN 1947. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 22.02.2021

8/ Ông Giuse Trần Văn Tinh, SN 1945. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Long Bình, giáo hạt Thủ Thiêm, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 22.02.2021

9/ Bà Maria Ngô Thị Bảy, SN 1951. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kim Thành, giáo hạt Quần Phương; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 25.02.2021

10/ Ông Giuse Hoàng Văn Cử, SN 1937. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 01.03.2021

11/ Bà Maria Phạm Thị Y, SN 1927. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Ninh Sa, giáo hạt Tứ Trùng, giáo phận Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 03.03.2021

12/ Ông Laurensô Maria Đặng Ngọc Huỳnh, SN 1940. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Thánh Nguyễn Duy Khang, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 05.03.2021

DI NGÔN CỦA THẦY

Nguyễn Thanh Hà

Biết mình sắp bỏ thế gian
Trái tim cứu độ chứa chan nghĩa tình
Giê-su yêu mến môn sinh
Di ngôn để lại là tình yêu thương
Ngài làm gương sự khiêm nhường
Rửa chân phục vụ cho từng môn sinh
Chúa yêu họ đến quên mình
Khước từ thân xác hữu hình cưu mang
Vượt qua biên giới thế gian
Trở về đoàn tụ với Cha trên trời
Tấm bánh đồng hóa thân Người
Chén rượu đồng hóa máu Người đổ ra
Môn sinh nhận bánh rượu này
Nhờ lời dạy: Hãy yêu thương giống Thầy